

گوتیان ئادەم یەكەم مروّق نیه

نوسینی

باوکی غەزالی مەلارەزوان

پێگهی تەوحید و مەعرفەت

ئادەم يەكەم مەرۆقەو جياوازىش نيه له نيوان ناوى انس و بەشەر

۱- وهلامى گومانى يەكەم

ئايە جياوازى ھەيە له نيوان انسان و بەشەر له پروى زمانەوانى شەرەو؟

بەناو ھەندى نوڤخوازى ئەم سەردەمە كە قولو فولى لىك جيا ناكانەو ھە ئىنجا ھاتوونە قسە لەبارەى دىنەو ھە ئەكات و بوئەو ھى دىنى ئىسلام رىك بكات لەگەل نەزەرىەكەى داریۆن ھاتوو ھە ھى ئىنسانى جيا کردوو ھەو لە بەشەر گوايە مەرۆقى تر ھەبوو بەر لە ئادەم بەوان گوتراو ھە ئىنسان ئەما بە ئادەم و نەو ھەکانى گوتراو بەشەر، بزاین ئەو چەواشە کاریەیان تا چەنىك راستە؟

با بچینە لای زمانزانەکان و خاوەن فەرھەنگەکان

۱- ابن المنظور له (لسان العرب) دا ئەفەر مووی:

إنسان: مەست پى ئادەمە. له بنەرەتدا فەلەیانونە (فەلیان) لە ئىنسەو ھە ھاتوو، و ھەو ھەرىش گوتو ھەتە: تەقدیری انسان فەلان یائی بچو ککر دئەو ھى بو زیاد کراو ھەرو ھەو بو بچو ککر دئەو ھى رەل پیاو گوتراو ھە روىل پیاو ۆکە، و ھەندى کیش گوتو یانە: بنەرەتەكەى انسانىیە لەسەر فەلان، یائەكە رەشکراو ھەتەو لەبەر زۆر بەکار ھەتانیان لەسەر زمانیان، جا ئەگەر بچووکى بکەنەو ھە رەتەى ئەكەنەو ھە لەبەر ئەو ھى بچو ککر دئەو ھە زۆر ناکات. و ئەو ھەتە ھى خواى گەرەش كە ئەفەر مووی: (أكان للناس عجباً أن أوحينا إلى رجل منهم). واتە: ئایا لای خەلكى شتىكى سەیرە ئیمە و ھى بکەین بو پیاوئى لە خۆیان. جا ئىبن و مەنقور ئەلئى: ناس لیرەدا خەلكى مەكە ھە. و ھە ئوناسیش (أناس) لوغە ھەكە لە ناس،

سیبہ و وہی گوتوویہ تی: ئەصل لە ئینساندا (الأناس) ئەلئوناسە بە سوکراوی، ئەلیف و لامیان لاداوە لەبری هەمزەیان داناوە، وە لە سیبە و دەیهیش گێردراوە تەووە کەوا الناس الناس، خەلکی خەلکی واتە خەلک لە هەموو جیگاگانە.

وە انس: کۆمەڵیکە لە خەلکی، جەمعه کە ی اناسا، و هم الأنس، ئەوان کۆمەڵە خەلکین، تۆ ئەلئی: رأیت بکان کذا و کذا أنسا کثیرا أي ناسا کثیرا، واتە: لە شوینیکی ئاوا و ئاوا ئەنەسیکی زۆرم بینی. واتە: خەلکیکی زۆر.

۲- خاوەنی کتیبی (مختار الصحاح) ئیمامی محمدی کوری ئەبو بە کری رازی ئەفەرمووی:

انس: (الإنس) بەشەرە، دانەبە کیش (إنسی) بە کەسرە و سکونی نوونە، وە (أنسی) بە دوو فەتحە، وە جەمعی (أناسی): خاوی گەرە ئەفەرمووی: (وأناسی کثیرا) واتە: زۆرینک لە خەلکی. وە بە ئافرەتیش ئەگوتری: انسان بەلام پیی ناگوتری: إنسانه، وە بچوکراره ی إنسانیش (أنسیان) ئین و عباس رەزای خاویان لی بی فەرموویە تی: "بۆیە ناوئراوە لە ئینسان لەبەر ئەوەی پەیمانیکە درایی لەبری کرد". وە (الأناس) بە زەممە ئەوە لوغەتیکە لە (الناس) کە ئەوەش ئەصلە.

بەشەر: هەر رازی ئەفەرمووی: (البشره) وە (البشر) زاھیری پیستی ئینسانە، وە (البشر) خەلکە.

ئین و مەنزوریش ئەفەرمووی: "بەشەر خەلکە کە بە نیرو می ئەگوتری، جا لە یەک بەشەر و دوو بەشەر و جەمعیشدا تەسنیە و جەمعی ناکریت وەک بگوتری:

هی بشر، (واته: هییه مییه تی دوو به شهر یا خود کۆمه لیک بۆ به شهر به کارنا بیته) به لکوو هو (که نیره) به کار دیت (بۆ هه موویان)".

ههروه که به ناوبانگیشه لای ژیری بیته کان کهوا بهو جو ره پیناسه ی ئینسانیان کردوو کهوا (حیوان ناطق) واته: ئینسان گیاندار یکی ژیری بیته. جا ئه و درۆیه تان کوو کرد کهوا له پیش ئاده مدا ئینسان هه بوونه رو حیوان نه بووه، وه ته کلفیان نه بووه، وه له رووی عه قلیه وه کامل نه بوونه؟ ته مه تان له چ کتیبی کی میژووی دۆزیه وه؟

سهید شه ریفی جورجانیش ناوی به شهرو ئینسانی وه کوو به کدانه وهو به که مه فهوم ده که یه نی وه که ده فه رمووی:

مصادرة من المطلوب: سه لماندی به شیکی داواکراو ئامانج ئه وه یه وا ئه کات کهوا ده ره نجام به شیکی بی له قیاس، یا خود ده ره نجام ناچار ئه کات کهوا به شیکی بیته له قیاس، ههروه کوو وته ی ئیمه: (ئینسان به شه ره، وه هه موو به شه ریکیش دهم به پیکه نینه، له ده ره نجام ده ره کهوی کهوا ئینسان دهم به پیکه نینه، جا (پیشه کیه) گه وره که لیره یه، وه داواکراویش به که شته، چونکه به شهرو ئینسان مورادیف و به رامبهری به کن، که به کگرتنی تیگه یشتنه که یه، ئیتر له وه وه ئه بیته (پیشه کی) گه وره، وه ده ره نجامه که ییش به که شته". وته که ی کۆتایی هات.

با چند ئایه تی کیش به یین که هه مان مه فهومی هه یه له وانه:

۱- «يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾». ^۱ ناس واته: خهلك مرؤف، واته: ئه‌ی خهلكینه بینگومان ئیمه ئیوه‌مان له پیاوو ژنیك دروستکردوو که ئاده‌م و هه‌ووان و، ئیوه‌مان کردوو به چهند نه‌ته‌وه‌و هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک به چهند خیل و هۆز که بچنه‌وه سه‌ر یه‌ک بنه‌چه که ئاده‌م و هه‌ووایه، بوئه‌وه‌ی له‌ناو خۆتاندا یه‌کتر بناسن. به‌راستی به‌قه‌درو حورمه‌ت‌ترتان لای خوا ئه‌وه‌تانه زۆر له‌خوا بترسی و خۆی له‌گونا‌ه‌ پیاویزی. خوا هه‌موو شتی ئه‌زانێ و له‌هه‌موو شتی ئاگادارو شاره‌زایه. باسی بنه‌ره‌تی ده‌ستپێکی ئینسانی کرد که له‌ئاده‌م و هه‌وواوه سه‌ری هه‌لداوه ئینجا کۆتایی ئایه‌ته‌که‌ش باسی دینداری و ته‌ده‌بیون ئه‌کات که هه‌روه‌ک مه‌علومه یه‌که‌م پێغه‌مبه‌ر له‌نیو ئینسانه‌کاندا ئاده‌م بووه یه‌که‌ده‌نگی زانایانیشی له‌سه‌ره که ئه‌مری به‌چاکه‌وه نه‌هی له‌خراپه‌ی پێکراوه.

۲- «يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾». ^۲ ئه‌ی خه‌لكینه یان ئه‌ی ئاده‌میزاده‌کان خوای خۆتان بپه‌رستن، خوایه‌که که ئیوه‌و خه‌لكی پێش ئیوه‌شی دروست کردوو، به‌و ئومیده‌ی ته‌قوای خوا بکه‌ن و خۆتان له‌سزای پیاویزی. لی‌ره‌ش باسی خه‌لكی ئه‌کات به‌گشتی و دیاری نه‌کردوو وه‌کوو ئایه‌تی یه‌که‌م، ناس لی‌ره‌شدا واته: خه‌لك مرؤف.

^۱ سورة الحجرات: ۱۳

^۲ سورة البقرة: ۲۱

۳- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَٰئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾^۳. واته: ئەوانەى كافر و راستى دەشارنەووە بە كافرێ ئەمرى نەفرینی خوداو فریشتەو خەلكیان لەسەرە، هى هەموویان. لێرەش ناوی الناسى بە كارەیناوە بۆ خەلكى بەلام دیارى نەكردووە ئەو خەلكانە كین واته: بۆ گشتى بەكارى هینا. وە بەهەمان شیوەش باسى ئیمان و تەدەبیونی كردووە.

۴- ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَآمَنُوا خَيْرًا لَّكُمْ﴾^۴. واته: ئەى خەلكینە وا بەراستى محمدەتان بە پێغەمبەرى بۆ هات لە لایەن خوداووە ئاینى ئیسلامى بۆ هینان، ئیمانى پى بهینن و پەپەرەوى بكەن، چونكە ئەو ئیمان هینانە خیری بۆ ئیوه تێدايه لە دنیاو دواڕۆژ. لێرەش ناوی الناسى بۆ یەك كەس بە دیارى كراوى نەهیناوە بەلكوو بۆ تێكراى خەلكیه بەگشتى. وە لەگەڵ ئەوەش باسى ئیمان ناردنى پێغەمبەر ئەكات، لەگەڵ الناسەكە بیگومان پێش ئادەم نە خەلك هەبووە، وە نەپێغەمبەر و پەيامیش نێردراوە.

۵- ﴿قُلْ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّنُكُمْ﴾^۵. واته: بلى: ئەى خەلكینە! ئەگەر ئیوه گومانتان لە دینهكەى من ههیهو بەراستى نازانن ئەو دُنیا بن من هەرگیز عیبادهت ناکەم بۆ ئەوانەى ئیوه عیبادهتیان بۆ ئەكەن غەیری خودا، بەلكوو عیبادهتى ئەو خوايه ئەكەم كە ئیوه ئەمرینى. لێرەش گوفتارەكەى گشتیه وە

^۳ سورة البقرة: ۱۶۱

^۴ سورة النساء: ۱۷۰

^۵ سورة يونس: ۱۰۴

هه مېش به پيى سه به بې نزولى بۆ كۆمه لىك له كافرە كانى قورپيش دابه زيوه، جا ناويان نه هيتراوه، واته: ديارى نه كردوو بۆ تاكه كه سيك بى. وه به هه مان شيوه باسى دين و ته ده ييون ته كات كه ته وهش بهر له ئادهم نه خه لك نه دين نه پيغه مبه ر بوونى نه بووه.

٦- ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿٦﴾. واته: ئەى خه لكينه به راستى له لايهن خوداوه ده ليلي زۆر به هيتزان بۆ هاتوو بۆ ئيسپاتى گه وره بى و بى هاوتايى خواى تواناو ده سه لاتدار، وهك موعجيزه كان كه پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم پيشانى دا. وه روناكيه كى ئيجگار پرته دارمان بۆ ناردن كه قورئانى پيرۆزه و پره له زانيارى و نامۆژگارى و هۆيه بۆ به خته وهرى ئيوه له دنيا و قيامهت. ليرهش گشتيه و ديارى نه كراوه بۆ ته نيا كه سيك، وه باسى په يام و ته ده ييون ته كات.

٧- ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾. واته: ئەى خه لكينه له خوا بترسن به راستى بوومه له رزهى زهوى كه له پيش قيامهتدا رووتهدا شتيكى گه وره و سامناكه. ليرهش الناس گشتيه و ديارى نه كراوه بۆ كه سيك كه وا گوفتاره كهى به ته نيا له گه ل ته و كه سه بى يا خود به ناراسته وخۆ باسى كۆمه له خه لكيك بكات، وه له گه ل ته وهش باسى ته ده ييون ته كا له گه ل هاتنى قيامهت. ٨- ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ

^٦ سورة النساء: ١٧٤

^٧ سورة الحج: ١

فَرَادَهُمْ إِيْمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾^٨. واتە: هەندى له خەلکان گوتیان: وا خەلکانیک بۆتان کۆبوونەتەوہ بۆئەوہی ھیرشتان بکەنە، کەچی ئەو موسلمانانە ئیمان زیاتر بە خوای گەورەو گوتیان: ھەر خودامان بەسە کە چاکترین پشت و پەنایە. سەبەبى نزولى: ئەو الناسەى یەکەم: جەماعەتییکی ھۆزى (عبد قیس) بوون. وە الناسى دووہمیش ئەبو سوفیان و جەماعەتەکەپەتەى. کاتى ئەو موسلمانانەى کە بیستیان ئەبو سوفیان و جەماعەتەکەى دووبارە گەراونەتەوہ بۆ شەپکردن، دواى پیغەمبەر کەوتن، لەگەڵ برین و ئازاریشدا بەرەو دوژمن رۆیشتن و نەیانویست لەو پاداشتە بى بەش بن، لە رینگادا تووشى ھۆزى عبد قیس بوون و ئەوان بە موسلمانەکانیان گوت: ئەبو سوفیان و جەماعەتەکەى خۆیان کۆکردووەتەوہ بۆتان، بەم قسەىیە ویستیان موسلمانەکان بترسین بەلام ئەمان نەترسان، بەلکوو زیاتر ئیمانیان بەخوداو پەيامبەرەکەى زیاتر بوو.

٩- ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾^٩، واتە: جنۆکەو ئادەمیزادەم دروست نەکردووە ئیلا بۆ ئەوہ نەبى کە بى پەرستەن. جا لیڕەشدا گشتیە، واتە: ھەرەک چۆن جنەکانى دروستکردووە بۆ بەندایەتى خوای گەورە بە ھەمان شیوہ مەرۆفەکان یان ئادەمیزادەکانى دروست کردووە بۆ ئەو کارە گرینگە. لیڕەش دەرکەوت کە مەفھوومى ئینس الناسەو بە مانای ئادەم و رۆلەکانیەتى وەکوو تايەتەکانى سەرەوہ، وە لەگەڵ ئەوہش باسى تەدەبیون ئەکات.

^٨ سورة آل عمران: ١٧٣

^٩ سورة الذاریات: ٥٦

۱۰- ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾^{۱۰}. واته: سویند به هه موو ئه وشتانه ی که خودا له پیش ئه و ئایه ته سویندی پی خوارد بیگومان ئیمه ئینسانمان واته مرۆفمان واته ئاده میزادمان، واته: خه لکمان واته: به شه رمان له سه ر جوانترین شیوه ی ریك و پیکدا دروست کردوه. ئه و جا هیلانه ئه لین: مرۆف له پیش ئاده مدا هه بووه و ریك و پیک نه بووه له سه ر ده ست و پیکانی رۆشتووه و رۆحیشی نه بووه. که چی بی خه به رن ئه وه ته خودا به روونی باسی ناسی کردوه که له سه ر جوانترین شیوه به دی هیناون، به مه ش درۆکه ی ئه وانمان سپی کرده وه، ئینجا له دوا ی ئه و ئایه ته ش باسی ته ده بییونه وه کوو باقی ئه و ئایه تانه ی که له پیشدا ته فسیرمان کرد.

۱۱- ﴿يَتَأْتِيَ الْإِنْسَانُ مَا عَمِلَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾^{۱۱} الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿۷﴾^۷ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿۸﴾^۸. واته: ئه ی ئاده میزاد یان ئه ی خه لکینه یان ئه ی مرۆف یا خود ئه ی به شه ر چی وای له تو کردوه له خۆت باپی بی له ئاستی خوای مه زن؟ ئه و خوایه ی که دروستی کردوی و ریکوپیککی کردوی و ئه ندامه کانی له شتی هه ر یه که به پیی ئه ندازه ی خۆی له جیی خۆیا دانه وه، به هه ر وینه یی که خۆی ویستی بییته ی ئه ندامه کانی له شتی پیکه وه به ستووه. لی ره ش وه کوو ئایه ته کانی سه ره وه یه هیه چ جیاوازیه کی تیدا نیه الناس تیکرای خه لک و به شه ره، وه لی ره ش باسی ته ده بییون ئه کات. جا ئه وانه هه ستاون ئه یانه وی ئه و ته سویه و ته عدیل و دروست کردنه ته فسیر بکه ن به وه ی، که وا ئینسان هه بووه به ر له

^{۱۰} سورة التین: ۴

^{۱۱} سورة الإنفطار: ۶- ۸

ئادەم لەسەر دەست قاچەکانی ڕۆیشتووە یاخود پشتی چەماوەتەو وەکوو چەمانەوێ مەمیوون، دواتر کە ئادەم لە یەکی لە دایک و باوکی ئەوان لە دایکبوو خوای گەورە ئادەمی لەناو ئەوان هەلبژاردو شیۆو بەلای ئادەمی ڕێک کردووەو تەعدیلی کردو پاشان ڕۆحی پێ بدوو بەرەو تەکامولی نەفسی بردی، ئەمەش ئەو پەری جەهلە بەدینی خودا. یەکەم خودا فەرمووی: ئیمە ئینسانمان لەسەر جوانترین شیۆو دروستکردوو کەچی ئیۆو هەر خوداتان بە درۆخستەو پەنا بەخووا. دووم: کاتی کە خوای گەورە ئادەمی دروستکرد بێگومان ئەو نیه خودا خەیاالی ئەو بەکری خودا دەستی هەبی و دەستەکانی لەناو قور دانایی و شیۆو ئادەمی وەکوو پەیکەر تاشیک دروستکردبی، ئەوێ کە هاتووشە لەوبارەیهو کە دراوتە پال خودا ئەو ڕێز لینانی ئادەمە بو گرینگی ئەو بوونەوەرە تازەیه، جا کاتی ئەو قورە هاتوو و لیکدراوەتەو بێگومان پێویستی بەو هەیه شیۆیهکی لی دروست بەکری، وە پێویستی بەو هەیه راستبەکریتەو تەعدیل بەکری تاووەکوو شیۆیهکی جوانی لی دەردەچی. محمد علی صابوونی ئەفەرمووی: "الذي خلقك فسواك واته: ئەو کەسە کە تۆی لە نەبوونەو هیناوەتە وجودو ڕێکی کردووی بەوێ کە ئەندامەکانت ساغ و سەلامەت بن، بەجۆری کە ئەبیستی و هۆش ئەکەیت و ئەبینی. (فعدلك) واتە: بەلای ڕێک و پێک کردوو لەسەر جوانترین شیۆو شکل"^{۱۲}. لە تەفسیری جەلایەنیشدا هاتوو: الّٰهی خلقک واتە: دروستی کردی دواي ئەوێ کە نەبووی، فسواک واتە: خیلقەتی تۆی ڕێک کردوو ئەندامەکانت بی عەیین. فعدلك واتە: شیۆیهکی ڕێک و پێک و گونجاوی ئەندامەکان بەجۆریکی وا کە دەستیك یان پێیکە درێژتر نین لەو کەهێ تر". شەوکانیش ئەفەرمووی: "الذي

^{۱۲} (صفوة التفاسیر) (ب/۳/۵۰۳) ط. دار الصابونی

خلقك واته: تۆى له دلۆپيڭك ئاۋ دروستكردووه، داۋى ئەۋەى كە بوونت نەبو، فسواك واته: تۆى كرده ئەۋ پياۋە كە ئەببىستى و ئەببىنى و ھۆش ئەكەى. فعدلك واته: پىڭ و پىڭى كىردوۋى. عەطاء فەرموۋىتە: واى لى كىردوۋى بە پىڭ و پىڭى بوەستى بە شىۋەيەكى جوان ياخود شىۋەيەكى جوانىشى لەگەل پىداۋە".

ھەر لە بنەرەتدا ئايەتەكە باسى بەنى ئادەم ئەكات، ۋە ئىبن و كەپىرىش ئەفەرموۋى: "تۆى راست و پىڭ و پىڭ كىردوۋە كە چۆن ئەۋەستى لەسەر جوانترىن شىۋە شەكل، ئىمامى ئەحمەد لە بىشىرى كورپى جىحاشى قورەيشىۋە گىراۋىيەتيەۋە كەۋا رۆژئىكىان پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم تفى لە نىۋ دەستەكانى خۆى كىردو پاشان فەرموۋى: خۋاى گەۋرە ئەفەرموۋى: ئەى ئادەمىزاد كەى ئەتۋانى من بى دەسەلات بەكەى لە كاتىڭدا تۆم لەۋىنەى ئەۋە (واته: ئەۋ ئاۋە) دروستكردوۋە تۆم پىڭ و پىڭ كىردوۋە، ئىنجا لە نىۋان دوو جىدا ھاتوۋ چۆت كىرد، زەۋىش مالى تۆيە، كۆت كىردەۋە ۋە مەنعت كىرد، ھەتاۋەكوۋ رۆح گەيشتە گەردن، گوتت ئەبەخشم، ئىستا كاتى بەخشىنە؟ بەھەمان شىۋە ئىبن و ماجەش رىۋايەتى كىردوۋە. ۋە ھەرۋەھا بەغەۋىش لە كەلبى و موقتىلەۋە گىراۋىيەتيەۋە كەۋا ئەۋ ئايەتە لە بارەى ئەسۋەدى كورپى شورەيقەۋە دابەزى كە لە پىغەمبەرىدا صلى الله عليه وسلم، كەچى لە حالەتى رەھنەكەدا سزاي نەدرا"^{۱۳}.

ئىمامى طىببىش ئەفەرموۋى: "الذي خلقك فسواك فعدلك واته: خۋاى گەۋرە يەكەمجار رىزى لە ئىنسان ناۋە بەۋەى كە لەنەبوۋنەۋە ھىناۋىيەتە وجود، دوۋەمجار بەۋەى كە تۋاناي كىردنى كارو كىردەۋەى پىداۋە"^{۱۴}. ۋە ئىبن و عاشورپىش

^{۱۳} (تفسیر ابن کثیر)(ب/۸/۳۴۲) ط. دار طيبة

^{۱۴} (تفسیر الکشاف بحاشیة الطیبی)(ب/۱۶/۳۲۴) ط. جائزة دبي الدولية للقرآن الكريم.

ئەفەرمووی: "پیناسەى ئىنسان پیناسەى جنس و رەگەزە، بۆیە زۆرىنەى موفەسسیرەکان حەملیان لەسەر ئەمە کردوووە کەوا مەبەست لێى ئىنسانىكى دیارى کراو نیه (واتە: گوفتارە کە بۆ تێکرای خەلکى) وە قەرىنەى ئەمەش سىفاى و تەكەپە لەگەڵ ئەو و تەى کە لە پاشە خۆى هاتووە (بەل تەكذبون بەلدىن، و ان علیکم لحافظین)، ئەم گشتیەش مەبەست پێى ئەو کەسانەى کە ئىنکارى زىندوو بوونە وەیان کردوو، جا مونکیرى زىندوو بوونە وەش ئیلا کە سىكى موشرىکە، لە بەرئەوێ ئىنکارى زىندوو بوونە وە شیرک لە و رۆژەدا بەیە کە وەن، ئەو لە گشتیە و مەبەستى پێى تاییە تە بە قەرىنەى یاخود گشتگیرى تە عورفى لە بەرئەوێ زۆرىنەى گوفتار لەگەڵ کراوان لەسەر تەى بانگەوازى ئىسلامەتى موشرىکەکان بوو....، ئىبن و عباس و عەگا و فەرموویانە: ئىنسان لێرەدا وەلیدی کورپى موعەبیرە، وە لە عىکرە مەوەش گێردرا و تەو کەوا مەبەست پێى ئوبەى کورپى خەلەفە، وە هەر لە ئىبن و عەبباسە وەش گێردرا و تەو کەوا مەبەست پێى ئەشەددى کورپى کەلدەتى جومەحیە، وە لە کەلبى و موقاتیلە وەش هاتوو: کەوا مەبەست پێى ئەسودى کورپى شورەبىقە....، ئىنجا ئىبن و عاشور تەفسیرە کە ئەکات: خەلق و تەسویە و تەعدیل و جوانى شىوە ئەمە لە سۆزە وە بۆ دروستکراو (کە مەرقە)، کە نىعمەتیکە بەسەریە وە، جا هەموو ئەمانە پىشاندانە بە لۆمە کردن لەسەر کوفرانە کردنى نىعمەتى ئەو بەهۆى عىبادەتى غەبرى خۆیە وە، جا چەندابوونى پەيوەندىەکان ئەگەرچى هەندىکیان بى نیازە لەوێ باسى ئەو کەى تر بکرى، لە بەرئەوێ تەسویە خەلەتیکە لە خەلەتەکانى بەدەپهێنان، باسکردنە کەى کافىە لە هینانى باسکردنى خەلق وە کوو و تەى خۆى گەورە: ﴿فَسَوَّلُهُنَّ سَبَعَ سَمَوَاتٍ ۗ﴾ سوره البقره: ۲۹. واتە: حەوت ئاسمانى دروستکردوو،

لیره تهسویه بهمانای به دروستکردن دی هەر بۆیهش ئین و عاشور وای فرموو)، بهلام که هەر دووکیانی له ئایهتهکهی پێشوو هیناوه ئهوه دهرخستنی پلهکانی نیعمهته، ئهمهش له موبالهغهکردنی مه بهسته که باسی ههموو په یوه ندیه کان بکریت و له سهری بوهستیتری به تاییهتی، وه له داخوایهکانی موبالهغهکردنیش مهقامی لومه کردنه. وه خهلقیش: هینانه وجوده له سهر ئه ندازه یه کی مهقصور. وه تهسویهش: شتهکهی سهوی کرد واته: راست و ریک و سهلامهتی کرد. وه له یه کی شتهکانی تهسویهش ئه وهیه: هیزو سوودهکانی خودی وا گپراوه کهوا ریک بی و جیاواز نه بی له ئاسه واری ههلسانی به کاروبارهکانی به شیوهیه که ئه گهر هه ندیکیان تی کچوو ئه وه کیشه که سه رته کیشی بو ئه وهکانی تر، بۆیه کهم و کورپه که به دیهات له ئیدراک یا خود ههستکردن یا خود تی کچوونی میزاج به دیهات یا خود ئازاریک تیایدا، جا تهسویه کوکه ره وهیه بو ئه مانایه مهزنه. وه تهعدیلیش: گونجایه له نیوان به شهکانی جهسته وه کوو گونجای دهسته کان و پیه کان و چاوه کان و شیوهی رخسارو، جیاوازی نیه له نیوان دوانه بیان، وه ناشیرینه کیش نیه له هه موویاندا، وای کردوه بالایه کی ریک و پینک بی^{۱۵}. جا وتهی هه موو موفه سسیرهکانی ئیسلام بهینین هه ر به جوړه لیکیان داوه ته وه، ئیتر ئه و به ناو نو یخوازه دارو یۆنیزمه عه لمانیانه به بی ئه وهی بگه رپینه وه بو سه رچاوهی زولالی زمانی قورئان و چۆنیه تی به کارهینانی ئه لفازه کان له شوینی خو یان و دهقه نه قلیهکانی زاناکان هه ستاون قورئان ته فسیر ئه کهن تا وه کوو له گه ل نه زه رپیهی دارو یۆنیزمی یه که بگریته وه به حیسابی خو یان دارو یۆنیزمی بو وه ته نه زه رپیه کی

^{۱۵} (التحریر والتنویر للشیخ طاهر ابن العاشور) (ب ۳۰/ل ۱۷۵) ط. دار التونسية.

زانستی و ناتوانین ئینکاری لی بکهین. خودا په نامان بدات، لییرهش درۆی
ئهوانه مان خسته بهردیدی خوینه ران.

۱۲- ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۖ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ تَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ
وَالْتَرَائِبِ ﴿٧﴾﴾^{۱۶}. واته: دهسا با ئینسان یاخود مرۆڅ یاخود ئاده میزاد یاخود
به شهر (هه موویان هه ر یه ک مانا ئه دهن) وردبیتته وه له چی دروستکراوه؟ له
ئاویکی هه لقولاو دروستکراوه، له نیوان پشتی پیاوو ئیسکی سنگی ئافره ته وه
دهرته چی. سه یرکه ن لییرهش باسی ئینسانی کردوه که نه وه کانی ئاده مه ن له باوکه
ئاده م و هه وواوه له پپی ئه و ئاوه وه دروستبوونه، جا له دواي ئایه ته کانه وه تا
کوئایی سه رنجی بی نه ری بو رۆژی زیندوو بوونه وه پراکیشاوه که ئه وهش په یوه ندی به
ئیمان و ته ده بییونه وه هه یه .

۱۳- ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ﴿٤﴾﴾^{۱۷}. واته: خودا ئینسانی له
قورپکی وشک بوو وه کوو فه خفووری دروستکردوه. که ئاده مه سه لامی خواي
له سه ر بی. وه ک سه روه ریشمان فه رموویه تی: هه مووتان له ئاده من و ئاده می له
خاک. محمد علی صابوونی ئه فه رمووی: "باوکتان ئاده می دروستکردوه له
قورپکی وشکه وه بوو که دهنگی سه لسه له ی لیوه ئه بیسترا ئه گه ر بیّت و پلیک
یاخود شتیکی لی بدرایه، جا موفه سسیره کان ئه فه رموون: خواي گه وره له و
سوره ته دا باسی دروستکردنی ئاده می کردوه له (صلصال کافخار)، وه له
سوره تی الحجر: ۲۶ باسی قورپکی ره شی گوژدراوی کردوه (من صلصال من حمأ

^{۱۶} سورة الطارق: ۵-۷

^{۱۷} سورة الرحمن: ۱۴

مسنون)، وه له سورته تي الصافات: ١١ باسي قورپيكي كردووه كه به دهسته وه
 نه نووسي (من طين لازب). وه له سورتي نالي عيمرانيش: ٥٩ باسي خاك ته كات
 (كمثل آدم خلقه من تراب). جا ته مه ناكوكي له نيوانياندا نيه، چونكه خواي
 كه وره له خاك و خولي زهوي وه رگرتووه و تيكه لي كردووه له گه ل ناو له وه وه بووه ته
 قورپيكي به دهست وه نووساو، پاشان لي گه پاره هه تاوه كوو بووه ته قورپيكي رهي
 بون ناخوش، پاشان شيوهي كيشاوه هه روه كوو چون شيوهي ده فرو قاپ ته كيشري،
 پاشان وشكي كردووه ته وه هه تاوه كوو ره قداهه لگه پاره وه وه كوو فه خووري ليها ته وه
 ته گه ر پليكي لي بدري دهنگيكي ليوه دي، جا ته وه كوئا ته گوارو قوناغي
 دروستبووني ئاده مه^{١٨}. زاناکاني ته هلي سوننه و جه ماعه ته فهرموون ثايه ته
 پينكچووه كان نابي بشوبه يندرین به هيچ شتيك جا كابرا زيھني بو ته وه برواتن
 كه وا خودا دوو دهستي هه يه و قور به دهستي وه نووساوه ته وه خوداي شوبهان دووه به
 مرؤف، به لكوو ته فهرموون: ته مه فريشته دروستي كردوون له ژير فرماني خواي
 مه زن، هه روه كوو چون فريشته كان رؤحي گيانداران ته كيشن له ژير چاوديري
 فريشته كان كه چي له قورئاندا كيشاني رؤحه كاني داوه ته پال فريشته. هيچ شتيك
 وه كوو خودا نيه، جا هه موو زاناکاني ئومه تي ئيسلام له سه ر ته وه يه كدهنگن كه وا
 ئاده م به وجوره دروستبووه. ثايه ته كانيش يان ماناي حقيقي ته دريته وه پال خوداو
 زيھن ته پاريزري له شوبهان دن يا خود بگوتري دهستيكي هه يه له خوي بووه شيته وه
 ته مانه گشتي قه ده غه ن و مه نه جي سه له ف نين، يانيش ته ئويل ته كري كه
 مه زه به بي زورينه ي ته هلي سوننه و به شيك له سه له في صالحه. ته وه ش سه لمي ترا كه
 ناس لي ره دا ئاده مه سه لام ي خواي له سه ر بي. ئينجا ثايه تيكيش دواي ته وه كه

^{١٨} (صفوة التفاسير) (ب٣/ل٢٧٧).

باسی دروستبونی جن ئەکات باسی تەدەبیون ئەکات. وەکوو ئایەتەکانی پێشوتر.

۱۴- ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۗ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ ۗ.

واتە: ئەو خەلکینە یان ئەو مرۆفەکان یان ئەو بەشەرەکان یان ئەو ئادەمیزادەکان خۆی گەورەتان بپەرستن و بەندایەتی بۆ بکەن، چونکە زاتیکی هێندە مەزنە ئیوەو خەلکی پێش ئیوەشی دروست کردووە، بەلکوو خۆتان لە سزای خوا بپاریزن و تەقوای ئەو بکەن....، وە خۆتان لەو ئاگرە بپاریزن کە سوتەمەنیەکی ناس و بەردەکانە واتە: سوتەمەنی دۆزەخ مرۆف و بەردە. لێرەش دەرکەوت کەوا ناس گشتیەو تاییەت نیە، وە باسی تەدەبیونیشی کرد.

۱۵- ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۗ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ﴿٢٠﴾ ۗ. واتە: ئەوانە سەرەرای ئەوەی کتیبی خودایان خستە لاوەو بەگوێیان نەکرد کەوتیشنە شوینی ئەوەی شەیتانەکان لە سەر دەمی سولەیمان پیغەمبەردا ئەیاخویندەو. سولەیمان کافر نەبوو بەلام شەیتانەکان کافر بوون، جادوویان فیری خەلکی ئەکرد. لێرەش دەرکەوت ناس دیاری نەکراوەو کۆمەڵێک لە خەلکیان فیری سیحر کردووە، لێرەش باسی تەدەبیون ئەکات کەوا خۆیان بەدوور بگرن لە کوفرو سیحر.

^{۱۹} سورة البقرة: ۲۲- ۲۴

^{۲۰} سورة البقرة: ۱۰۲

۱۶- ﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾^{۲۱}. واته: ئایا ئەم ئینسانە بیر لەوە ناکاتەووە کەوا ئیئە لەمەوبەر ئەومان دروستکردو لەکاتیئەدا ئەو وجودی هەر نەبوو؟ لێرەش باسی ئینسانی کردووە کە ئایەتە کە ی پێشە خۆی باسی کەسی کافر ئەکات کاتی کە ئەلی ئایا کە مردم لەوەو پاش بە زیندووویی لە گۆر دەرئەهێنرئیمە دەروە؟ جا لێرەش دیاری نەکراوە بەلکوو ئاماژە ی بە ئنسانە کافرەکانە واتە مرۆف و بەشەرە کافرەکان کە هەمووی یەک واتان، ئینجا دوا ی ئەو ئایەتە باسی دۆزەخ رۆژی دوا یی ئەکات بۆ ئەوەی تەدەبیون بکەین خۆمان بپاریزین.

۱۷- ﴿مِنهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾^{۲۲}. لەو خاکی ئەرزە ئیوەمان دروستکردووەو پاش مردنیش ئەتانگێرمەووە بۆ ناو ئەو خاکە، وە لە رۆژی قیامەتیشدا لەوی دەرتان ئەهینم و جارێکی تر زیندووتان ئەکەمەووە. لێرە باسی خاکی کردووە کە بابە گەورە کەیان ئادەمە لەو خاکە بە چەند قوناغیئەدا دروستکرا، دواتر نەووەکانیشی لە ریی دۆپە ی باو کە ئادەم و حەوواوە بەدیھاتن، وە پێکھاتە ی ئادەم و نەووەکانی هەر لەو خاکە یە، بۆیە کەشی ئەبیئەووە ئەبیئەووە خاک، وە جارێکی تریش هەر لەو پێکھاتە ی کە دروستکران زیندوو ئەکرئەووە. بۆیە ئەو ئایەتەم هینا چونکە مونسەبە ی لە گەل دروستکردنی ئادەما هە یە. ئینجا لە دوا ی ئەو ئایەتەش باسی تەدەبیون ئەکات کە فیرەون

^{۲۱} سورة مریم: ۶۷

^{۲۲} سورة طة: ۵۵

ثایه‌ته‌کانی خوی گه‌وره‌ی به‌درۆ خسته‌وه بویه ئیوه‌ش نه‌که‌ن وه‌کوو ئه‌و بن پیغه‌مبه‌رو موعجیزه‌کانی پیغه‌مبه‌رو دین و شه‌رعی خوا به‌درۆ بخه‌نه‌وه.

۱۸- ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

﴿۱۹﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا

الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا ءآخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۲۰﴾. واته:

به‌راستی ئیغه‌مبه‌رو ئیسه‌مان یان ئیسه‌مان له پوخته‌یه‌ک له قور دروستکروه (مه‌به‌ستی ئه‌و ئیسه‌مان ئاده‌مه وه‌کوو ئایه‌ته‌کانی پیشووتر)، پاش ئه‌وه نه‌وه‌ی ئه‌و پوخته‌ی گله‌مان کرد به‌تۆمی که له جینگایه‌کی پارێزراوا راماگرته‌وه که مندالدانی دایکه، پاش ئه‌وه ئه‌و تۆیه‌مان کرد به‌پارچه‌یی خوی، پاشان ئه‌و پارچه‌ خۆینه‌مان کرد به‌پارچه‌گۆشتی، پاش ئه‌وه ئه‌و پارچه‌گۆشته‌مان کرد به‌ئیسقان، ئه‌وجا گۆشتمان کرده به‌ری پارچه‌ئیسقانه‌که، ئه‌وجا کردمان به‌دروستکراویکی تر که ئه‌و منداله‌یه له مندالدانی دایکی دیتته‌ده‌ره‌وه له دایک ئه‌بی، ماشاء الله چهند گه‌وره‌په‌رۆزه خوا که جوانترین دروستکه‌ریکه به‌خه‌یالی ئاده‌میزادا بیت. محمد علی صابونی ئه‌فهرمووی: "ئین و عه‌باس له ته‌فسیری ئه‌و ئایه‌ته ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ فهرموویه‌تی: ئه‌وه ئاده‌مه له‌به‌رته‌وه‌ی له قور ده‌رچوه واته: به‌دیها‌توه، ئینجا دوا‌ی ئه‌ویش نه‌وه‌کانیه‌تی که له نوتفه‌دروستبوونه".^{۲۴} ئین و ئه‌پیر سه‌باره‌ت به‌سواله ئه‌فهرمووی: "فهرمووده‌ی (بِسَالَةٍ مِّن مَّاءٍ تَغْب) أَي مَا أُسْتُخْرَجَ مِنْ مَّاءِ التَّغْبِ وَسَلَّ مِنْهُ.

^{۲۳} سورة المؤمنون: ۱۲- ۱۴

^{۲۴} (صفوة التفاسیر) (ب/۲/۲۷۸).

واته: له وهی که دهرته هیڼری له ناوی جوگه له که و لیبی دهرچوو^{۲۵}. ټین و عاشورپیش ته فهرمووی: "الساله: شتیکی مه سلوله: واته دهره ټینراو له شتیکی تر، ته گوتی: سللت السیف: ته گهر بیت و له کیلانه که ی خوی شم شیره که دهره ټینم، جا سولالت پوخته یه که له شتیک^{۲۶}. وه موفه سسیره کانی تریش به هه مان شیوه ته و تفسیره یان بو کردووه. لیره ش دهرکه وت یه که م ټینسان ټاده مه سهلامی خوی له سهر بی که یه که م به شهر بووه خوی گه وره دروستی کردووه و بهر له و هیچ ټاده م و ټینسان یکی تر بوونی نه بووه، وه ټینجا له کوتایی ټایه ته که و ټایه ته کانی دوا ی ته ویش سه رنجی مرؤف بو ته وه رانه کی شی هه تا له دونیادان ټیمان به ټینن و ته ده ییون بکه ن و خوتان بو دواړوژ ټاماده بکه ن. وه کوو باقی ټایه ته کانی پی شوو.

۱۹- ﴿أَوَّلَمَّ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَا خَلَقْنَهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۗ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾﴾^{۲۷}. ټایا ټینسان یاخود ټاده میزاد یاخود به شهر یاخود مرؤف نازانی ټیمه ته ومان له تویه ک دروست کردووه، که چی کاتی که پیگه یشته ته بی به دوزمنی کی دیارو ټاشکرا، کابرای خوانه ناس رزیوی به نمونه بو هیڼاینه وه که گوايه مردوو زیندوو ناکریتته وه و دروست کردنی خوی له یادچوو که چو ن له دل ټییک ټاو دروستمان کردووه. وتی: کی ټیسقانی رزیو زیندوو

^{۲۵} (النهاية في غريب الحديث والأثر لابن الأثير) (ب/۲/۳۹۲) ط. مكتبة العلمية

^{۲۶} (التحرير والتنوير) (ب/۱۸/۲۲).

^{۲۷} سورة يس: ۷۷- ۷۹

ئەكاتهو؟ مەبەستى ئەو دەبوو چۆن كۆ ئەكرىتەو دە ئەخرىتە پال يەك و دەكوو جاران ئەو مرۆقەى لىّ دروست ئەبىتەو. تۆش پىيى بلىّ: ئەو كەسەى كە يەكە مجار دروستى كردووه هەر ئەويشە جارىكى تر زىندووى ئەكاتهو. لىرەش ناس هەم گىشتى گشت كافرېك ئەگرىتەو كە ئەم وتەيه ئەلىّ، وە هەمىش ئەو كەسەى كە ئەو وتەيه گوت سەرەتا لە مەككە لە بەردەم سەرورمان، هەرودەك ئىبن و كەثير ئەفەرمووى: "أولم يرى الإنسان: بؤ ره گهزه كه هه موو ئىنكارىكەرىكى زىندوو كردنەو ئەگرىتەو. وە ئىبن و ئەبى حاتم بەسەندى خۆى لە ئىبن و عەباسەو گىراو يەتەو كەوا عاصى كورى وائىل پارچە ئىسكەكى رزىوى لە بەتخا بەدەستەو گرت، جا بەدەستەكانى لىكى كردهو پارچەى كردو بە هەواى دا ئەداو ئەى گوت: ئەى محمد صلى الله عليه وسلم وا گومان ئەبەى خودا ئەو زىندوو ئەكاتهو؟ ئەويش فەرمووى: بەلىّ خواى گەورە ئەتمىنى و زىندووت ئەكاتهو پاشان حەشرت ئەكات و ئەتخاتە ناو ئاگر^{٢٨}. ئەو ئايەتە بۆيە دابەزى. جا سەبەبى دابەزىنەكە وتەى ئەو پىاوه كافرە بوو، جا ئەو وتەى كافرە دەكوو رىچكە يەك بؤ ئىنسانە كافرەكان ئەمىنەتەو تا دونيا وىران ئەبى. لىرەش سەرنجى ئىمان و تەدەبىوفان بؤ راتە كىشى وەكوو ئايەتەكانى پىشوو.

٢٠- ﴿هَلْ أُنِى عَلَى الْإِنْسَنِ حِينَ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ۖ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ۖ﴾^{٢٩}. واتە: بەراستى ماوەىي لە رۆژگار بەسەر ئادەمیزادا هاتوو لەو ماوەیەدا شتىكى ناوبراوە،

^{٢٨} (تفسیر ابن كثر) (ب/٦/٥٩٤).

^{٢٩} سورة الإنسان: ١- ٢

واته: به ئينسان ياخود به ئادهميزاد ياخود به مرؤف ياخود به به شهر ناو نه براوه. بيلگومان ئيمه ئينسانمان له تويهك دروستكردوه كه تيكه له له ناوى پياو و ژن يا تيكه له شيوه سهر و روخسارو شان و مل و دهست و سينگ و سك و پييه كان و، ئه يگه يه نينه قوناغى بالغ بوون و گه وره بوون و به راوردى ته كه ين له بيروباو و پرو كارو كرده وه داو، بو ته م به راورده شنه واو بينامان كردوه و ته گه ته م هه ستانه ي نه بوايه شايه نى ته كليف لى كردن نه ته بوو. امشاج واته: تيكه له يه كه هه نديكى له هه نديك، وه ئين و عه باسيش ته فهرمووى: ناوى پياو له گه له ناوى ژنى كاتى كو ته بنه وه و تيكه له به يه كترى نه بن، ئينجا دواى ته وه ته گوازريته وه له گه وريپكه وه بو گه وريپكى تر، واته: له قوناغيكه وه بو قوناغيكى تر. وه له حالتيكه وه بو حالتيكى تر وه رهنگيكه وه بو رهنگيكي تر به و شينوازه، عيكره مه و موجهيدو حه سه ن و ره بيعى كورپى ته نه س فهرموويانه: ته مشاج: ته وه تيكه له ي ناوى پياوه به ناوى ژن. جا ئين و كه پير هه ره له سه ره تاى ته فسيري ئايه تى به كه م ته فهرمووى: "خواى گه وره هه والى له باره ي ئينسانه وه داوه (واته: ئادهميزاد به شهر) كه وا دروستى كردوه دواى ته وه ي كه وجودى نه بووه تا باسى ليوه بكرى"^{٣٠}. له وه ده ركه وت هه موو ته و ته فسيري ئايه تانه و غه يرى ته وانه ش كه نه مان هيئان و ده ليلن كه وا ناوى ئينسان گشتيه و به پيى سياقى كه لامه كه و قه رينه كه ي تاييه ت ته كرى، وه ته وه شمان بو ده ركه وت كه وا ناوى ئينسان هه ركاتى هات واته: مرؤف ئادهميزاد خه لك به شهر هيج جياوازى له نيوانياندا نيه. هاوه له كان تاييعيه كان به و جو ره دينيان له سه ره درمانه وه وه رگرته وه له باره ي ته فسيري ته و ئايه تانه وه.

^{٣٠} (تفسير ابن كثير) (ب/٨/٢٨٥).

ناوی به شهر

وه سه بارهت به ناوی به شهریش ئەم ئایه تانه هاتوه که هه مان مه فهومی ئینسان و مرۆف و ئاده میزاد ئەدهن و یهک زانا لیککی جیا نه کردوه ته وه و جیاوازی نه خستوه ته نیتوانیانه وه، ههروهک له سه ره تادا گه راین به ناو فه ره ههنگه کانی عه ره بی که هه مان مانا به ده سه ته وه ئەدهن، با ئایه ته کان بێنن له وانه:

۱- ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾^{۳۱}. واته: ئەم قورئانه له قسه ی ئاده میزاد زیاتر هیچی تر نیه، مه به ستی له پێغه مبه رمانه که خۆی دا پرشتوه.

۲- ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ﴾^{۳۲}. واته: هه رگیز هیچ که سیئک یاخود هیچ مرۆقنیک یاخود هیچ ئاده میزادیک یاخود هیچ ئینسانیک ئەوهی نه ره خساوه تاوه کوو قسه له گه ل خوی گه ورده دا بکات ئیلا به وه نه بی که فریشته ی وهی بنی رتته سه ر که جو بیره، یا له پشتی په رده وه ههروهک له تووری سینادا قسه ی له گه ل موسادا کرد، یا پێغه مبه ریکی بنی رتته سه رو چیی مه یل له سه ر بی وهی بو بکا تا ئه ویش به خه لکی بگه یه نی. خوا به رزو بالآ و خاوه ن حیکمه ته.

^{۳۱} سورة المدثر: ۲۵

^{۳۲} سورة الشوری: ۵۱

۳- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾^{۳۳}. واته: تۆش پییان بلّی: من هەر ئاده میزادیک یاخود مرۆقیک یاخود ئینسانیک و هکوه ئیوهم بهس ئه وهنده هیهه من وه حیم بۆ ئه کری.

۴- ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾^{۳۴}. یادى ئه و کاته وه بکه وه کهوا خوی گه وه به فریشته کانی فه رموو: من به شه ریک یاخود ئینسانیک یاخود مرۆقیک دروست ئه کهم له قور. ئین و که پیر ئه فه رموو: "پاکی و بیگه ردی بۆ خوی گه وه فریشته کانی ئاگادار کرده وه پیش دروست کردنی ئاده م سه لامی له سه ر بی، به وه ی کهوا به شه ریک دروست ئه کات له قوریک رهی گۆراوی بۆن ناخۆش وه کاره که ی پی نیشان دان هەر کاتی لی بوومه وه له دروست کردن و چاک کردن سوجه ی بۆ بهن له بهر ریزو گه وه یی و ئیحترام و جی به جی کردنی فه رمانی خوی گه وه"^{۳۵}.

ئیمامی خه تی بی شه ربینیش ئه فه رموو: "إني خالق، واته: إني جاعل (بشرا من طین)، که ئاده م سه لامی خوی له سه ر بی، جا ئه گه ر گوترا: چۆن سه حیحه پییان بلّین من به شه ریک دروست ئه کهم له کاتی کدا له پیشدا به شه ربیان نه ناسیوه و عه ه دو شتیان له گه لی نه بووه؟ وه لام: ئه کری پییان گوترا بی: من خه لقیك دروست ئه کهم سیفه ته کانی ئاوا و ئاوا یه به لام کاتی که باسی کردوه کورتی کردوه ته وه

^{۳۳} سورة الفصّلت: ۶

^{۳۴} سورة ص: ۷۱

^{۳۵} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۷/۸۱).

لهسه ر ناوه كهى. (فاذا سویته) آى أتمت خلقه: واته: هه ر كاتى دروستم كرد^{۳۶}. خهلق و جههله لهگهلا تهسوويه و خهلقى بهيهك مانا داناوه وهك مهعروفیشه له زمانى عه ره بى. وه گه وره ترين زمانزانى عه ره بيش كه هه موو ئوممه تى ئيسلام قهرزارى ئهون ئه ویش ئيمامى زومه خشه ريه ئه ویش تهسوويه به تهواو كردنى دروست كردنه كه بى و ته عدیل كردنه لىكد او ته وه (واته: تهسوويه و خهلق و ته عدیلی بهيهك داناوه^{۳۷}. جا هه موو موفه سسیره كانيش هه روايان لىكد او ته وه، تهسوويه دروست كردنه نهك له پيشدا خهلقىكى تر هه بووبى لهسه ر چوار پييان بووبى دواتر خودا ناوى به شه رى لهو كائينه نوييه نابى كه ئاده مه و راستى كرد بيته وه و چونكه له پيشدا له دايك و باوكيآ له دايكبووه ئينجا جهسته يه كى جوانى بو پيكه پيئراوه و راستكراوه ته وه و روحى پيدراوه ئه مهش ده رچونه له زمانى قورئان و شهرع، وه چوونه ناو فيلمه كانى هوآيو ده، ئه گه ر بركه شاره زاييان له دينه كه يان هه بايه ئه م وته كوفره يان بلاو نه ده كرده وه، داخى گرانم مه كته به كانيش به خيبراى بويان چاپ ئه كه ن بى ره چاو كردنه له وهى كه چى تيدايه، چونكه هه موو ئامانجه كه يان پاره پيدا كردنه كه وه بهس بى ئه وهى بير له وه بكه نه وه بلاو كردنه وهى ئه و كوفرياتانه تا چه نديك جائيزه ياننا! لهو ئايه تهش ده ركه وت به شه رو ئينسان يهك شتن كه ئاده مه به يه كده نكى ئوممه تى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم، نه زانراوه يهك زانا راجياييان له وه دا هه بووبى كه ئاده م هه م ئينسانه وه هه ميش

^{۳۶} (السراج المنير في الإعانة على معرفة بعض معاني كلام ربنا) (ب/۳/۴۲۷) ط. مكتبة بولاق (الأميرية).

^{۳۷} (فتوح الغيب في الكسف عن قناع الريب بحاشية الطيبي على الكشاف) (ب/۱۳/۳۲۰) ط. جائزة دبي الدولية للقرآن الكريم

به شه‌ره، وه یه کهم کائینه که خوی گه‌وره پاش جنه‌کان دروستی کردووه و باوکی هه‌موو ئینسانه‌کانه، شه‌مه‌ش هه‌ر له‌سه‌رده‌می پیغمبه‌رو هاوه‌لان و تابعیه‌کانه‌وه تا ئیمپروکه شه‌مه‌ عه‌قیده پاک و سه‌حیحه بۆمان نه‌قلکراوه، وا دیاره که‌سانیک له‌به‌ر سه‌رسامیان به‌ فیلمه‌کانی هوئیۆد وازیان له‌و دینه‌هیناوه‌وه به‌ درۆ ده‌له‌سه‌ به‌ناو فیلم و تاقیگه‌کان هه‌له‌تاون و که‌وتوونه‌ته ژیر کاریگه‌ری شه‌وان، له‌ هه‌مووش داخ گرانتر شه‌وه‌یه قورئان لار بکه‌یه‌وه بۆ سه‌رخستنی ئیلحاد.

۵- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾^{۳۸}.

واته: یه‌کی له‌ نیشانه‌کانی توانایی خوا شه‌وه‌یه ئیوه‌ی له‌ قور خاکیان قور دروستکردووه چونکه ئاده‌میزاد هه‌مووی نه‌وه‌ی ئاده‌من و له‌ قور دروستکراوه‌وه، پاش شه‌وه ئیوه‌ بلاوه‌ی لی شه‌که‌ن و به‌ هه‌موو لایه‌کی جیهانا. ئین و که‌پیر شه‌فه‌رمووی: "خوی گه‌وره باوکتان ئاده‌می له‌ خاکی دروست کردووه ئینجا ئیوه‌ی بلاوکردووه‌ته‌وه (به‌سه‌ر زه‌ویا) چونکه شه‌صلی ئیوه‌ له‌ خاکه، ئینجا له‌ ناویکی زه‌عیف.... هه‌تا شکلی ئینسانی وه‌رته‌گری"^{۳۹}. لیره‌ش ده‌رکه‌وت جیاوازی نیه له‌ ئیوان ئینسان به‌شه‌ر

۶- ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾^{۴۰}.

واته: ئیمه نه‌میرمان به‌ر له‌تۆ به‌هیچ که‌سیک یا به‌شه‌ریک یا ئینسانیک یا مرۆقیک برپار نه‌داوه‌وه که‌سمان نه‌مر نه‌کردووه، ئاخ‌ر شه‌گه‌ر تۆ بمری شه‌وان به‌

^{۳۸} سورة الروم: ۲۰

^{۳۹} (تفسیر این کثیر) (ب/۶/۳۰۸).

^{۴۰} سورة الأنبياء: ۳۴

نه مری ته میننه وه؟ نه خیر، ته وانیش وهك تو ته مرن و دونیا تا سهر بو كه س نیه.
لیرهش هیچ جیاوازیه کی نیه.

۷- «قَالَتِ اَنْى يَكُونُ لِىْ غُلَمٌ وَلَمْ يَمَسِّنِى بَشْرٌ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا»^{۴۱}. واته:

مه پریه م گوتی: من چون کورم نه بی که هیچ نینسانیتک یان به شه ریک یان مروفتیک
یان ناده میزادیک دهستی لینه داوم و به حالالی له گه لم جوت بی، چونکه هه رگیز
داوین پیسیم نه کردوه!

لیره پیم خو شه نایه تی گه وره مان عیسا بهینم چونکه موناسه بهی له گه ل
خه لقی ئاده م و تهو هه یه لیره دا. «اِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ

حَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ»^{۴۲}، واته: بیگومان له دایکبوونی

عیسا به بی باوک که لای هه ندی که س شتیکی سهیره وهك چۆنیه تی دروستکردنی
ئاده مه، ته مه به بی باوک و دایک له خۆل دروستی کردو پیی گوت ببه ته ویش
بوو، ئیتر بو دروستکردنی عیساو له دایکبوونی به بی باوک لاتان سهیره. ته مه
یه کیکه له به لگه به هیزه کان که ئاده م به بی دایک و باوک له دایکبووه، گه وره مان
عیساش به بی باوک له دایکبووه.

شیخ تقی الدین تبین و ته میه ته فه رموی: (وكان خلق آدم وحواء أعجب من
خلق المسيح “فإن حواء خلقت من ضلع آدم ، وهذا أعجب من خلق المسيح في
بطن مريم ، وخلق آدم أعجب من هذا وهذا ، وهو أصل خلق حواء) واته:

^{۴۱} سورة مريم: ۲۰

^{۴۲} سورة آل عمران: ۵۹

دروستکردنی ئادهم و ههوا عه جايبتر بوو له دروستکردنی مهسيح سهلامی لهسه ر بئى، چونكه ههوا له پهراسووی ئادهم دروستكرا، ئه مهش عه جايبتره له دروستکردنی مهسيح له سكى دايكيدا، وه دروستکردنی ئادهميش له ههردووكيان عه جايبتره، چونكه ئه صلى ههوايه^{٤٣}.

وه له خهلقى ههرواش خواى گهوره ئه فهرمووى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾^{٤٤}، واته: يه كيك له نيشانه كانى توانايى خوا ئه وهيه هاوجوتى بو دروستكردوون ههه له جوړى خوتاندا، پياو بو ئافرهت و ئافرهتيش بو پياو، بوئه وهى دلتان له گه ليان ئارام بگرئ و ههزيان لئ بكهه و خو شه ويستى و ره هه مى له نيوانياتانا دروستكردووه.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾^{٤٥}. واته: خودا ئهه زاته به دهسه لاتيه كه ئيوه به رهى ئادهم يزادى له يه كه نهفس دروست كرد كه ئادهمهه. ههه له ئادهميش ههواى هاوسه رى دروست كردووه تا له گه ليا بئى و پي كه وه ئولفهت بگرن.

^{٤٣} (الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح) (ب/٤٥/٥).

^{٤٤} سورة الروم: ٢١

^{٤٥} سورة الأعراف: ١٨٩

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبُّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾^{٤٦}. واته: ئەى خەلكينه يان ئەى ئادەمیزادينه له خوداب خۆتان بترسن، ئەو خودايەى ئیوەى له نەفسیكى تەنیا، كە ئادەمه دروستكردووه، لەم دوانهوه پیاوان و ژنانى زۆرى دروستكردووه و بلابوونهتەوه.

ئیمامى رازی ئەفەرمووی: "موسلمانان یەكدهنگن كەوا مەبەست بەو تەنیا نەفسە لیڤە ئادەمه سەلامى لەسەر بى"^{٤٧}.

(وعن أبي هريرة رضي الله عنه، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: استوصوا بالنساء "فإن المرأة خلقت من ضلع، وإن أعوج شيء في الضلع أعلاه، فإن ذهبت تقيمه كسرته، وإن تركته لم يزل أعوج)"^{٤٨}، واته: له ئەبو هورەپەرەوه گێڤدراوہتەوه رەزای خوای لى بى كەوا پینغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: "وەسیەتتان ئەكەم لەبارەى ئافرەتانەوه كەوا مافیان پى بدەنى و لەگەڵیان چاك بن، چونكە ئافرەت لە پەراسوویەكى لاربووہوه دروستكراوه، بێگومان لارترین پەراسوو لە سینگی مەزۆڤدا سەرەوہیەتى (پێكى چواندووه بە زمانى ئافرەت كە ئەویش لەسەرەوه)، جا ئەگەر بتەوى ئەو پەراسووہ لاربووہوه پاست بکەیتەوه ئەوه ئەیشکینی، چونكە پەراسوو تەقەببولی ئەوه ناکات، جا ئەگەر بێت و واز لەو

^{٤٦} سورة النساء: ١

^{٤٧} (تفسير الرازي)(ب/٩/٤٧٧)

^{٤٨} بوخارى له (صحيح البخارى)(ژ٣٣١). وه موسليم له (صحيح المسلم)(ژ١٤٦٨).

رېوايتيان كردووه.

په راسووه لاره بهیښی نه وه هر وه کی خوئی به لاری نه مینیتته وه (له ریوایه تی موسلیمدا نه و شکانه ی په راسووی پیکچوواندووه به ته لاق، تافره ت که ته لاقدره ئیتر ته شکئی و نه روا).

ئیمامی نه وه وی ته فهرمووی: "نه مه به لگه یه له وه ی که شه رعزانه کان نه یلین یان هندیکیان که وا حه ووا له په راسووی ئاده م دروستکراوه"^{۴۹}.

شیخولئیسلام ئیبن و حه جهر ته فهرمووی: "حه ووا له په راسووی چه په دروستکراوه، وه گوتراویشه له په راسووه کورته که ی"^{۵۰}.

ئیبن و که ئیریش ته فهرمووی: "خوای گه وره حه ووا ی دروستکردووه له په راسووه کورترینه که ی لای چه پی، جا ته گهر بیت و ته گهر هه موو ئاده میزاده کانی بکردبایه ئیرینه، وه مینه کانیسی له په گه زیکی تر دروستکردبایه له غهیری مرؤف چ له جن بایه یان ئاژهل ته م خو شه ویستی و دل بو یه ک بوونه له نیوانیان و له نیوان هاوسه راندا نه نه بوو، به لکوو نه بووه مایه ی لیك دور که وتنه وه له نیوان هاوسه راندا ته گهر له غهیری په گه زی یه کتر بانه، جا له ته ووا ی په حمه تی خو دایه که وا هاوسه رانی له هه مان په گه زی خو یاندا دروستکردووه"^{۵۱}.

شیخ عوسه یمنیش له سه ر ئایه ته کان ته فهرمووی: "نه مه په ددیکه له سه ر فیکره ی موخید که پی وایه ناس واته: مرؤف په ره ی سه ندووه و ته ته وری کردووه

^{۴۹} (شرح النووي علی مسلم) (ب/۱۰/۵۷).

^{۵۰} (فتح الباری) (ب/۶/۳۶۸).

^{۵۱} (تفسیر ابن کثیر) (ب/۶/۳۰۹).

له مه یموونه کانه وه بۆ به شه ریعت، ئەو نه فسه ئادهمه، ئەوه یه که ئیمه له نه وه ی
ئهوین ۵۲۱۱ .

سو پاس بۆ خوا ئین و که شیر له سه رده می خۆی ئەو ته فسیره حقه ی کردوه
وه کوو باقی موفه سسیره کان تاوه کوو داریو نیزیکی ئەم سه رده مه نه توانی
رۆله کانی ئەم ئیسلامه هه لگه رپنیتته وه له دینه که ی خۆیان و گو مپرایان بکه ن
به ناوی ئەوه ی ئادهم به شه ره به خۆی و خیزانی له ئینسانی پیشه خۆی بووه که
شیوه یان له مه یوون نزیکی بووه له سه ر ده ست و پیکانیان رۆیش توون، ئەمه ش ئەو
په ری گو مپراییه، تهبعی ئازهل چۆن ده بیته تهبعی مرۆڤ! وه چۆن په ره ده سی نی و
خالی وه سیت چیه له نیوانیان؟ بیگومان نیه وه تا رۆژی دواش به شونیدا
بگه رین نیه. ئەو خاله بزره که چۆن مرۆڤ له مه یوونه وه نه قل بوو و گه شه ی
سه ند، رۆژی دی مرۆڤایه تی به ته وا وه تی پشت له وه نه زه رپیه ی داریو نیزم ئەکات ان
شاء الله.

گه وره ترین زینده وه رناسی موسلمان که جاحزه ته فه رموی: "ئهو جیاوازیه ی که
له نیوان ئینسان و ئازهل، وه ئینسان و درنده وه حه شه رات، وه ئەوه یشی که وای له
ئینسان کردوه شایه نی وته ی خوای گه وره بی ﴿هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا
هه یه خوا هه موی بۆ رام کردوون، ئەمه هه موی له وه وه یه ﴿^{۵۳}، ئەوه شیوه نیه،
وه ئەوه ش نیه که له دلۆپیک دروستکراوه و باوکیشی له خاک دروستکراوه، وه
ئوه ش نیه که له سه ر دوو پیکانی ته روات و پیدایسته یه کانی خۆی به ده سته کانی

^{۵۲} (تفسیر ابن عثیمین) (ب/۱/ل/۱۷) سورة النساء.

^{۵۳} سورة المجاثیه: ۱۳

جیّ به جیّ ته کات، چونکه ئەم سیفەتانه هەمووی کۆکراوەتەو له گیل و شیت و مندال و ناتەواوەکانیش، بەلکوو ئەو هی جیاوازی کردوو له وان توانایەتی و تەمکینە، جا له وجودی توانایەتیدا وجودی عەقل و مەعریفەت هەیە...، جاحز دواى ئەو بەسەری هەتی جن ئەکات بەسەر ئازەلان تا دواى ديسان دیتەو سەر مەرقا^{٥٤}.

و هەر هەها له شوینیکى تر دا ئەفەر مووی: *نَحْنُ نَاسٌ نُّؤْمِنُ بِأَنَّ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ خُلِقَ مِنْ غَيْرِ مَكْرُوكٍ وَلَيْسَ أَكْثَى وَأَنَّ آدَمَ وَحَوَّاءَ خُلِقَا مِنْ غَيْرِ ذَكَرٍ وَأُنْثَى*^{٥٥} واتە: ئیمە که سانیکی بروامان به عیسا هەیه سەلامی له سەر بى کهوا بەبى نیرینه که باوکه دروستکراوه، وە بیگومان له مییه که دروستکراوه که مەریه مەیه، وە ئادەم و حەواش بەبى نیرو می که دایک و باوکه دروستکراون.

و هەر هەها سەبارەت جوړه کانی گیانداران له پروی جوڵەیانەو بەئینسانیشەو ئەفەر مووی: "خەلکانیک وای بوچوونە کهوا هەموو گیانداران له سەر چوار جوړن: هەندیکیان ئەفرن، وە هەندیکی تریان ئەرۆن (بە پیوه)، وە هەندیکی تریان مەله ئەکەن، وە هەندیکی تریان خشوکن. خواى گەرە ئەفەر مووی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ

^{٥٤} (کتاب الحيوان للجاحظ) (ب/٥/٥٤٢) ط. مكتبة مصطفى البابي الحلبي وأولاده.

^{٥٥} (کتاب الحيوان للجاحظ) (ب/٢/٣٠١) ط. دار الكتب العلمية. ياخود (کتاب الحيوان للجاحظ) (ب/٤/٣٠١) مسألة الهدد - المكتبة الشاملة الحديثة.

مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ تَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٥٦﴾

واته: خوا هه موو گیانله بریکی به سهر ئه رزا رۆیشتووی له ئاو دروست کردوو ه که ئاوی تۆمهو یا ئاویکی تری تایبه تییه که ئهو گیانله به ره ی لی دروست ئه بی، جا هی وایان هه یه له سهر سک ئه خشین و، هی واشیان هه یه له سهر چوار پی ئه رۆن و، هی وایان هه یه له سهر چوار پی ئه رۆن. خوا هه رچی خواستی له سهر بی دروستی ئه کا^{٥٧}.

جا وته که دانراوه له سهر چوار جوړه ره گه زی گیانداران، وه له سهر چینه کانی وینه ی بوونه وهران، پاشان وته که ی خو ی کورت کردوو ته وه لهو شته ی که وته که ی له سهر دانراوه، جا باسی ئه وه ی نه کردوو هه ندیک هه ن ئه فرن و مه له ئه که ن، پاشان هه ندیک ی تر هه ن که خشوکن، وه کوو ماره کان و کر مه کان، ئه و ته نیا له رۆیشتن کورتی کردوو ته وه، جا رۆیشتنیش نابی ئیلا به هو ی پیکانه وه نه بی، هه روه کوو چون گازگرتن نابی ئیلا به هو ی ده مه وه نه بی، جووته و له قه ی ولاغیش نابی ئیلا به هو ی پا قو ولاغه وه نه بی^{٥٨}، وه باسکردنی ئه وان هه له سهر چوار پی، جا لیره دا ئاژهل و گیاندار زۆرن که له سهر هه شت پی ئه روا، وه له سهر شه ش، وه زیاتر له هه شتیش، وه ئه وه یش به شوین پیکانی قرژال و سیسرکه و جوړه کانی عه نکه بووتدا بگه ری ئه مه ئه زانی. جا ئیمه ش گوتمان (واته: جاحز ئه لی): ئیوه هه له تان کرد له هه موو ئه و ته ئویله و سنوردارکردنی. وه به لگه چیه له سهر ئه وه ی

^{٥٦} سورة النور: ٤٥

^{٥٧} ته فسیری نامی

^{٥٨} پا قو ولاغ: شتیکی ره ش و ره قه به ژیر چوار په لی ئاژهل و ولاخی به رزه وه یه وه کوو نینوکی مرۆف.

که‌وا و ته‌که‌ی دان‌اوه له چینی پییه‌کان؟ وه به‌چ به‌لگه‌یه‌ک پید‌ا‌گری‌تان له‌وه‌دا کرد؟ له کاتی‌ک‌دا خ‌وای گه‌وره ته‌فه‌رم‌ووی: ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾^{۵۹}.

واته: ناگری دۆزه‌خ سوته‌مه‌نیه‌که‌ی به‌ردو خه‌ل‌که. جا خ‌وای گه‌وره باس‌کردنی شه‌یتانه‌کانی واز لی‌هه‌یناوه که‌وا ناگر بخۆری‌تیان، وه سزادانی‌شییان به‌ ته‌ ناگر سه‌ختره، بۆیه وازی لی‌هه‌یناوه باسی بکات به‌بی ته‌وه‌ی له‌ بیری چ‌ووبی، جا له‌سه‌ر ته‌وه له‌ کاتی موخاته‌به‌کرندا ته‌زانری، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره له‌و ئایه‌ته‌ش فه‌رم‌ووی‌تی: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾^{۶۰}.

واته: خ‌وای گه‌وره بنه‌چه‌ی ئی‌وه‌ی له‌ خ‌اک دروست‌کرد‌وه پاشان له‌ دلۆپیک‌ ئا‌و پاشان ئی‌وه‌ی کرد‌ه ها‌وج‌و‌وت و نی‌رو می. جا له‌و گشتیه‌دا عی‌سای لی‌ ده‌ره‌ات (که‌ خ‌وای گه‌وره باسی لی‌وه نه‌کرد‌وه) وه مه‌به‌ستی له‌ ده‌رچه‌ی ته‌و و ته‌یه بو‌ تیک‌رای نه‌وه‌کانی ئاده‌مه (واته: سی‌اقی ئایه‌ته‌که به‌شی یه‌که‌می ئاده‌مه که له‌ خ‌اکه، هه‌رواش له‌ ئاده‌م دروست‌کرا، دو‌وه‌میش نه‌وه‌کانیه‌تی، له‌به‌رته‌وه‌ی گه‌وره‌مان عی‌سای باس نه‌کرد‌وه چون‌که به‌بی با‌وک مه‌ریه‌مه هه‌ملی بو‌).

وه هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ته‌فه‌رم‌ووی: ﴿هَلْ أُنِیْ عَلَی الْإِنْسَنِ حِیْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ یَكُنْ شَیْئًا مَّذْکُورًا﴾^{۶۱}. واته: به‌پراستی ما‌وه‌یی له‌ رۆژگار به‌سه‌ر ئاده‌میزادا هات‌وو له‌و ما‌وه‌یه‌دا شتیکی نا‌وبرا‌و نه‌بو‌وه، واته: ئاده‌میزاد نا‌وی نه‌برا‌وه. جا لی‌ره‌دا ئاده‌م و هه‌رواشی تیک‌را‌وه. پاش ته‌و ئایه‌ته‌ خ‌وای گه‌وره

^{۵۹} سورة البقرة: ۲۴

^{۶۰} سورة فاطر: ۱۱

^{۶۱} سورة الإنسان: ۱

ئەفەرمووی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ﴾^{۶۲}. واتە: ئىمە ئىنسانمان لە دۆپىك تۆ دروستکردوووە كە تىكەلە لە ئاوى پىاو و ژن، ئىنجا كە بالغ بوو تاقى ئەكەينەو. جا لىرەدا ئادەم و ھەوواو عىسای كورپى مەريەمى دەرهیناوە (واتە: ھەر سىكيان شەولى ئەو ياسايە ناكەن كە لە رېي دۆپە ئاو ھاتوويىتنە ژيان). بۆيە جوانى ئەو لەو دەايە كە وتەكە دانەنراوە لەسەر ھەموو ئەوانەى كە نەفسەكان ئەيناسن لە پروانگەى پوختەى لەفزەو، جا وتەى ﴿فَمِثْمَ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمَنْ مِّنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمَنْ مِّنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ﴾ ئەويش لەسەر ئەو شىوازەيە كە باسما لىو كەرد، وە لەسەر ئەو ھەموو شتەى كە لەسەر چوار پەلان ئەپرا ئەو لەو شتەشە كە لەسەر دوو پەلان ئەپرا، وە ئەو ھيشى لەسەر ھەشتان ئەپرا ئەو لەو شتەشە كە لەسەر چواران و دوان ئەپرا، وە ئەگەر گوئىشت: ۱۰ ھەزار درھەم لای فلانە كەسە، ئەو ھەوالى ئەو تداو ھەو لە درھەمىكەو بەگرە تا ئەگاتە ۱۰ ھەزارت لايەتى^{۶۳}.

ئەو وتانەى جاز ھەموو ئەو چەواشەكارىانەى كە تەتەوپرەكان بانگەشەى بۆ ئەكەن بەناوى جاز، كە دەميان پى چەور ئەكەن گوايە بەر لە داروين باسى تەتەورپى كەردووە جگە لە درۆو دەلەسەيەك زياتر ھىچى تر نىە. وە ھەتا باسى عىقابى خوداى كەردووە كەوا خواى گەورە شىوھى كەسانىكى كەردووەتە مەيمون^{۶۴}،

^{۶۲} سورة الإنسان: ۲

^{۶۳} (كتاب الحيوان للجاحظ) (ب/۴/۳۹۲/ژ۱۱۴۹) أقسام الحيوان من حيث تحركه - المكتبة

الشاملة الحديثة. تبيينى: وتەكانى ناو ئەو دوو كەوانەنانە () پروونكرندنەوھى خۆمە.

^{۶۴} (كتاب الحيوان للجاحظ) (ب/۴/۳۱۲/ژ۱۰۱۷) شئعة المسخ على صورة الخنزير والقرد.

ئەمە پرۆای جاحزی موعتەزلیلی بوو لەسەر دروستبوونی ئادەم و ھەوواو ھەزەرەتی عیساو نەوہکانی ئادەم کە وەکوو باقی و تەکانی موفەسسیران و زاناکانی پێشین و پاشینی ئەو ئوممەتەییە بوو. بۆیە ئەو زیندەوہرزانە مەزنەش تەتەورپەکانی بی ھیوا کرد.

ئیمامی کمال الدینی دیمپەری زیندەوہرزانی لە کتیبی (حیاة الحیوان الکبری) لە شیخی خۆیەوہ شیخولئیسلا م تقی الدینی سوبوکی (رحمەتی خوی لی بی) نەقلی کردووە کە پرسیاریان لی کردووە دەبارەہی ئەسپ ئایا پێش ئادەم دروستکراوە یان دوا ی ئەو؟ ئەویش فەرموویەتی: "زەوی و ئەوہیشی کە تێدایە ھەمووی دروستکراوە بۆ ئادەم و نەوہکانی وەکوو ریز لئینائیک لەبۆیان، وە لە کەمالی ریزیشیان ئەوہیە وجودیان ھەبووە بەر لە ئادەم و نەوہکانی، جا ھەموو ئەوانە پێشکەوتوونە بەسەر دروستکردنی ئەو، پاشان ئادەم دروستکرا کە کۆتا بوونەوہر بوو، لەبەرئەوہی خۆیی و نەوہکانی بە ریزدارترین بوونەوہرن، ئایا نابینی کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە ھەموویان بە ریزدرترە لە ھەمووان، ھەر لەبەرئەوہش دواینە چونکە بەھۆی ئەوہوہ صلی اللہ علیہ وسلم کەمالی وجود تەواوو، بۆیە جگە لە ئادەم لەوہی کە بۆی ئامادەکراوە ئازەلان و بی گیان، وە ئازەلانیش ریزدارترن لە بی گیانەکان، وە ئەسپیش ریزدارترینی ئازەلەکانە، جگە لە ئادەمیزادەکان نەبی، ئیتەر چۆن دروستکردنی ئەسپ دوا ئەخریت لە ئادەم (واتە: دروست بکریت دوا ی ئادەم) ئەمەش ھیکمەتیکە

داخوازی پیشخستنی دروستکردنی تهسپ تهکات له گهلا غهیری خویشی له بهر
سوودو مه نفعه^{٦٥}.

وه سه بارهت به ناوی ئینسانیش له فهرمووده دا، له وانه:

(روی البخاری عن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
يجمع المؤمنون يوم القيامة فيقولون: لو استشفعنا إلي ربنا فيأتون آدم فيقولون:
انت أبو الناس خلقك الله بيده وأسجد لك ملائكته، وعلمك أسماء كل
شيء...^{٦٦}). واته: بوخاری له نه نه سه وه گپراویه تیه وه رهزای خوای لی بی،
تهویش له پیغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم که فهرموویه تی: (له رۆژی دوایی
ئیمانداران کۆته بنه وه ته لئین: گهر بیته و شه فاعه تمان کردبایه لای
په ره ردگارمان، له وه وه دینه وه لای ئاده م و پیی ته لئین: تۆ باوکی ناسی واته:
باوکی مرۆقایه تی و خه لکی، خوای گه وره تۆی دروستکرو فریشته کانی سو جده یان
بۆت برد، وه هه موو ناوه کانیشی فیترکردی...).

وه له ریوایه تی موسلیمیشدا بهو جوړه هاتووه: (فيقولون: أنت آدم أبو الخلق).
واته لهو کاته به ئاده م ته لئین: تۆ باوکی خه لکی واته: ئاده میزاده کان و
مرۆقه کان.

(عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: أنا سيد
الناس يوم القيامة.....، فيقول بعض الناس لبعض: إيتوا آدم عليه السلام،

^{٦٥} (حياة حيوان الكبرى) (ب/١/٤٣٧). المكتبة الشاملة الحديثة. وه (فتاوي

السبكي) (ب/٢/٥٥١). مسألة الخيل هل كانت قبل آدم

^{٦٦} بوخاری له (صحيح البخاری) (ژ ٤٠٣٤/٣٣٤٠٣٧١٢). وه موسلیم له (صحيح المسلم) (ژ ١٩٣).

فيأتون آدم، فيقولون: يا آدم أنت أبو البشر خلقك الله...^{٦٧}. وه ثم رپوايه تهش هه ر بوخاری و مسلم رپوايه تيان کردووه بهس له تهبو هورده پره وه لیره له بری وشه ی الناس البشر به کارهاتووه: له تهبو هورده پره وه گپردراوه ته وه کهوا پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فه رموویه تی: له رژی دوا پیدا من گه وره ی هه موو ناسم واته: خه لک و ئاده میزاد و مرؤقایه تی هه مووی هه ر یه ک واتایه، جا ته زانن ثم گه و رایه تی به هوی چیه وه یه؟ خوی گه وره هه موو ئاده میزاده یه که میه نه کان و دوا یه کان کؤته کاته وه له یه ک خاک و سارا و ده شتدا. جا هه ندی له خه لکی به هه ندی کیان ته لین: برنه لای ئاده م سه لامی له سه ر بی، له وه وه ته وانیش دین و ته لین: ته ی ئاده م تو باوکی به شه ری واته: (خه لک و مرؤق و ئاده میزاد ه یچ جیاوازی نیه)، خوی گه وره تو ی دروست کردووه.

وه هه روه ها له فه رمووده یه کی تر دا هاتووه: (عن عبد الله ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ سورة الإسراء. قال: كان ناس من الإنس يعبدون ناسا من الجن فأسلم الجن وتمسك هؤلاء بدينهم)^{٦٨}. واته: له عبد الله گپردراوه ته وه کهوا ته و ئایه ته ی خوینده وه: ته وانه ی ته و کافرانه بانگیان لی ته که ن تا به ها واریانه وه بین و فریایان بکه ون، کامیان به خودا په رستی و له خودا ترسان لیبه وه نزیک ترن،

^{٦٧} بوخاری له (صحيح البخارى) (٤٤٧٦). وه موسليم له (صحيح المسلم) (١٩٤). وه ترمذی له (سنن) (٣١٤٨). له ته بی سه عیدی خود ریه وه. وه ثین و ماجه له (سنن) (٤٣٠٨). وه ته حمده له (مسند) (ب/٣/٢).

^{٦٨} بوخاری له (صحيح البخارى) (٤٧١٤). وه موسليم له (صحيح المسلم) (٣٠٣٠).

بوخویان له هۆیهك دهگهڕێن پێی نزیك بینهوه لێی و، بوخویان له هۆیهك تهگهڕێن پێی نزیك بینهوه لێی و، به تهمای میهره بانینی و له سزای تهترسن، ئیتر چۆن هاوار تهگهنه تهوانه؟! كهسانیک له مرۆقهكان كهسانیکیان له جنهكان تهپهراست، جا جنهكان موسلمان بوون و تهوانهش دهستیان به دینهکهی خۆیانوه گرت.

وه ههروهها له بهر مونسه بهی تهو فهرموودهیه خوی گهورهش تهفهرمووی: ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ٦٩. واته: جنهكان تهیان گوت: ئیمه گومانان وابوو نه ئادهمیزادو نه جنۆکه درۆ بهدهم خوداوه ههئنا بهستن، کهچی ده رکهوت وانیهو زۆر ئادهمیزادو جن درۆ بهدهم خوداوه تهگهن، وه تهشیان گوت: چهند پیاویکی له ئینس واته: ئادهمیزادهکان په نایان تهگرت به به چهند پیاوی له سه رکردهکانی جنهکان که له شهرو نافتهتی جنهکانی ژێردهستیان پیاویزن، کهچی تهم ئادهمیزادانه بهم په ناگرتنهیان به جنهکان تهو جنانهیان زیاتر گومرا کرد که بهراستی خویان به شتیکی وا بزانه شایانی په نا پی گرتن بن. لیرهش وه کوو باقی ئایهت و فهرمووده کانه.

وه ههروهها ههر سه بارهت به جیاوازی نه بوونی ناوی ئینسان و به شهری ههندی فهرموودهی تر ته هیئینه وه لهوانه: (عن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: إتق الله حيث ما كنت، واتبع السيئة الحسنة،

^{٦٩} سورة الجن: ٥ - ٦

وخالق الناس بخلق حسن)^{۷۰}. له تهبو زه پري غيفاريه وه گيډدراوه ته وه كه وا پيغهمبهري خوا صلى الله عليه وسلم پي گوتم: ته قواي خدا بكه و له خدا بترسه له هه ر جيگايه كه بووي، وه هه ر تاوانيكيشت كرد چا كه يه كه له دوايه وه بكه، وه له گه ل ناسيشدا واته مرؤقه كان و خه لكي و ئاده ميزاده كاندا به خوږه وشتيكي جوان په فتار بكه.

وه ههروه ها (عن حذيفة بن اليمان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تقوم الساعة حتى يكون أسعد الناس بالدينيا لكع ابن لكع)^{۷۱}. له حوزه يفه ي كوري يه مانه وه گيډدراوه ته وه ره زاي خواي لي بي كه وا پيغهمبهري خوا صلى الله عليه وسلم فه رموي: قيامه ت هه لئاسي هه تا وه كوو هيچي كوري هيچ نه بيته خو شبه خترين ناي له دونيا (واته: خو شبه خترين كه س خو شبه خترين مرؤقه خو شبه خترين ئاده ميزاد له نيو خه لكيدا.

له گه ل گشت ئايه ته كاني سه ره وه ش چه نده ها فه رمووده ش هه يه له سه ر دروست بووني ئاده م، ئيمه ئيكتيفا به يه كه فه رمووده ته كه ين: (عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إن الله تعالى خلق آدم من قبضة قبضها من جميع الأرض، فجاء بنو آدم على قدر الأرض، فجاء منهم

^{۷۰} ترمذي له (سنن الترمذي) (ژ ۱۹۸۷). وه ته حمده له (مسند) (ب ۱۵۳/۵ - ۱۵۸ - ۱۷۷). وه داره مي له (سنن) (ژ ۲۷۹۴). ترمذي ته فه رموي: "فه رمووده يه كي حه سه ن و سه حيحه".
^{۷۱} ترمذي له (سنن الترمذي) (ژ ۲۲۰۹). وه ته حمده له (مسند) (ب ۳۸۹/۵). ترمذي ته فه رموي: "فه رمووده يه كي حه سه نه".

الأحمر والأبيض والأسود وبين ذلك، والسهل والحزن والخبيث والطيب)^{٧٢}، واته: له
 ثبو موسىٰ ثشعريه وه كيردراوه ته وه ره زاي خوي لي بي كهوا بينغه مبهري خوا
 صلي الله عليه وسلم فهرموي: خوي گوره له هه موو خاكي زهوي خو لي
 كو كرده وه، له وه وه ثاده ميزاده كانيش به گويره ي تهو خاكن، هه يانه سووره و
 سپيه و ره شو له و نيوانه شه، وه سه هلي و غه مبارو پيس و پاكيشيان به گويره ي
 تهو خاكيه .

(روى الترمذي عن ابن عمر: " أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَطَبَ
 النَّاسَ يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ فَقَالَ: ...، وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَحَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ، قَالَ اللَّهُ:
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ

^{٧٢} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ٢٩٥٥). وه تهبو داود له (سنن أبي داود) (ژ ٤٦٩٣). وه
 ته محمد له (مسند) (ب ٤/٤٠٠ - ٤٠٦). وه ثيبن و حيبان له (صحيح ابن حبان) (ژ ٦١٦٠).
 وه حاكم له (مستدرک) (ب ٢/٢٦١). ترمذی ته فهرموي: "فهرمووده يه كي حه سن و
 صه حيه". شه رحي تهو فهرمووده ي سه ره وه بهو فهرمووده يه شه كرى تا وه كوو خوي گوره
 نه شو به يندري به جه ستو لاشه هه روهك حاكم له تهبو موسىٰ ته شعريه وه ره يوايه تي كر دو وه
 كهوا بينغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم فهرموي: (خلق الله آدم من اديم الارض كلها،
 فخرجت ذريته على حسب ذلك، منهم الأبيض والأسود والأحمر، ومنهم بين ذلك،
 ومنهم السهل والخبيث والطيب) بروانه: (مستدرک حاكم مع تلخيص الذهبي) (ب ٢/٢٦١).
 حاكم ته فهرموي: "ثم فهرمووده يه سه نه دي صه حيه". وه زه هه بيش موافيقه له سه ر
 صيحه تي فهرمووده كه. جا لهو فهرمووده وشه مشت و قه بزه نه هاتوه. تاگادارين! ديني
 ئيسلام ديني كي گشتگيره ناكري تو فهرمووده يه ك بيني به تهنيا ته فسيري بكي كه چي
 له به ردهم ثم فهرمووده يه فهرمووده ي تر هه بي و ازبان لي به يني، چونكه به مه ته لين خو
 گيل كردن يان چه واشه كاري يان نه زانين يان په ي نه بردن به گشتگيره تي دين.

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَبِيرٌ^{۷۳}. واته: له ئیبن و عومره وه
 گێدراره ته وه رهزای خویان لی بی کهوا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له
 فهتھی مه کهکه فهرمووی:، هه موو مرۆقه کان یان هه موو ناسه کان یان
 هه موو به شه ره کان یان ئاده میزاده کان له نه وهی ئاده من، خوی گه وردهش ئاده می
 له خاک دروست کردوه، ئینجا ئایه ته که ی خوینده وه.

شیخمان حوجه تولیسیسلام ئەبو حامید غه زالی (خودا نهیئی پیروژ بکات)
 ئەویش ناوی ئینسان و به شه ری وه کوو یه که داناوه وه کوو باقی زاناکان ههروه که له
 په رددی ئەوانه ی که به هه له قیاس له سه ره هندی ناو ئەکه ن بوئه وهی بابه ته کانیان
 په رده پۆش بکه ن ئەمهش بو سه رخستنی بیروچکه هه له کانیان ههروه که
 فهرموویه تی: (نابی دهره نجامه که غه یری پیشه کیه که بی به لکوو هه مان شته به لام
 به کاره یئراوه بو پۆشین و لیگۆرینی دوو له فزی به رامبه ر به یه که موته رادیف،
 وه کووو وته ی تو هه موو به شه ری ئینسانه جا وه که بلینی گوتوته: هه موو
 ئینسانیک ئینسانه، چونکه هه ردووکیان به رامبه ر یه کن، جا وته که ی تو وای لی
 دی هه موو ئینسانیک ته کلیف لیگراوه که ئەمهش هه مان پیشه کی وته ی تو یه
 هه موو به شه ری ئیک ته کلیف لیگراوه که دهره نجامه که یه^{۷۴}.

^{۷۳} ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ. ۳۲۷۰/۳۹۵۵) له ئیبن و عومره رو ئەبو هورهیره و ئیبن و
 عباسه وه ریوایه تی کردوه، جا له ریوایه تی ئیبن و عومره ئەفه رمووی: "فهرمووده یه کی
 غه ربیه". وه له ریوایه تی ئەبو هورهیره شه فه رمووی: "فهرمووده یه کی حه سه نه". وه ئەبو
 داود له (سنن أبی داود) (ژ. ۵۱۱۶). وه ئیبن و خوزه یه له (صحيح ابن خزيمة) (ژ. ۲۷۸۱).
 ریوایه تیان کردوه.

^{۷۴} (محک النظر) (ل. ۲۴۹).

خۆشه‌ويستان هېچ به‌لگه‌يه‌ك له قورټان و سوننه‌ت نه‌هاتوه كه به‌لگه‌ بى
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه گه‌لێك هه‌بووبن له‌سه‌ر زه‌وى پيش ئاده‌م جگه‌ له‌ جنه‌كان نه‌بى.
وه ئه‌وه‌يشى هاتبى و ته‌ى هه‌ندى له‌ موفه‌سسیره‌كانه‌ له‌ هاوه‌ل و تابيعيه‌كان.

وته‌ى يه‌كه‌م: زه‌وى جن تيدا نيشته‌جى بووه، بوونه‌وه‌رانى‌كن كه‌ خواى گه‌وره
له‌ ئاگر دروستى كردوون، ئه‌م قه‌وله‌ش رېوايه‌ت‌كراوه‌ له‌ زۆرترينى موفه‌سسیره‌كان.
ته‌به‌رپى له‌ ته‌فسیره‌كه‌ى خۆى له‌ ئيبن و عه‌باسه‌وه‌ په‌زای خوايان لى بى
گي‌راويه‌تیه‌وه‌ كه‌ فه‌رموويه‌تى: (أول من سكن الأرض الجن، فأفسدوا فيها،
وسفكوا فيها الدماء، وقتل بعضهم بعضاً)^{٧٥}، واته‌: يه‌كه‌م بوونه‌وه‌رىك كه‌ له‌سه‌ر
زه‌وى نيشته‌جى بوون جن بوو، خراپه‌كاريان تيدا كردو خوینيان تيدا پرشت، وه
هه‌ندى‌كيان هه‌ندى‌كيانيان كوشتن.

وه به‌سه‌نه‌دى خۆيشى له‌ په‌بىعى كورپى ئه‌نه‌سه‌وه‌ گي‌راويه‌تیه‌وه‌ كه‌وا
فه‌رموويه‌تى: (إن الله خلق الملائكة يوم الأربعاء، وخلق الجن يوم الخميس، وخلق
آدم يوم الجمعة، فكفر قوم من الجن، فكانت الملائكة تهبط إليهم في الأرض
فتقاتلهم، فكانت الدماء، وكان الفساد في الأرض). واته‌: بېگومان خواى گه‌وره
فريشته‌كانى له‌ رۆژى چوارشه‌مه‌ دروست‌كرد، وه جنيشى له‌ پينچ شه‌مه
دروست‌كرد، جا قه‌ومىك له‌ جنه‌كان كوفرى كرد، له‌وكاته‌دا فريشته‌كان دابه‌زينه
سه‌ريان له‌سه‌ر زه‌وى بوئه‌وه‌ى جه‌نگيان له‌گه‌ل بكهن، ئه‌وه‌بوو خوین پرژاو خراپى
بلاو بووه‌وه‌ له‌سه‌ر زه‌وى.

^{٧٥} (تفسير الطبري) (ب/١/٢٣٢).

دهره نجامی و تهی یه که م:

زۆرینهی زانا موفه سسیره کان له سههر ئه و بۆچوونهن که جن پیش ئاده م وجودی هه بووه و بهر له ئاده م وجودی تر نه بووه جگه له جنه کان نه بی (باسی گیانداران ناکه یین واته: ئاژه لان ئه مانه ش بیگومان وجودیان هه بووه، ئه مانه له بازنه ته کلیف نین به لکوو ئه وهی جینگای ته کلیفه جن و مرۆقه).

وتهی دووه م:

له پیش ئاده مدا سه لامی له سههر بی نه جن هه بووه، وه نه غهیری جنیش هه بووه، ئه م قهوله ش ته بهری گپراویه تیه وه له ته فسیره که ی خۆی له عبد الرحمانی کوپی زهید که فهرموویه تی: (لما خلق الله النار ذعرت منها الملائكة ذعرا شديدا، وقالوا ربنا لما خلقت هذه النار؟ ولإي شيء خلقتها؟ قال لمن عصاني من خلقي، قال: ولم يكن لله خلق يومئذ الا الملائكة، والأرض ليس فيها خلق، إنما خلق آدم بعد ذلك، وقرأ قول الله: (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝٧٦) سورة الإنسان: ١. واته: خوای گه وره له و کاته ی که ئاگری دروستکرد بۆ فریشته کانی باس کرد که وا ئه مهوی دروستکراویک دروست بکه م له سههر زهوی، وه له و کاته دا فریشته کان زۆر ترسان و گوتیان: ئه مهت بۆچی دروستکردوو؟ وه بۆ چ شتیکت دروستکردوو؟ خوای گه وره ش فهرمووی: بۆ ئه و که سهی که سه ریپچیم ئه کات له دروستکراوانم، جا ئیین و زهید فهرمووی: له و رۆژه دا جگه له فریشته کان هیچ دروستکراویکی تر نه بووه، وه زه ویش هیچ که سیکی له سههر

⁷⁶ (تفسیر الطبری) (ب/١/٢٣٢).

به شهرو ئینسانیک وجودی نه بووه که له زمانی عه ره بيشدا له هه موو ته فسیره کان
فه ره ننگه عه ره بيه كاندا ناوی به شهرو ئنسانيان به رامبه ر يه کتری داناوه .

وه عه للامه ی طاهیری کورپی عاشور شه فه رمووی: "باسکردنی ئاده م و کردنی
به خه لیفایه تیه که ی به خواست و ویسته که ی دوا ی باسکردتی دروستکردنی زهوی
ئینجا ئاسمانه کان شه وه به لگه یه که وا کردنی خه لیفایه تی یه که م شه حوالا بووه
له سه ر زهوی دوا ی شه وه ی که دروستکرا، چونکه خه لیفایه تی لی ره دا شه وه یه که وا
که سی که سیکی بکاته جی نیشین له ته سه ر پروفکردن له مالو مولکه که ی شه وه ی
که هه یه تی، وه شه و ناچار ناکات که جی نیشینکراو جی گیری بی له شوینیک
له مه و پيشدا، بویه خه لیفه ئاده مه، وه خه لیفایه تیه که شی هه لسانیه تی به جی
به جی کردنی فه رمانه کانی خودا له ئاوه دان کردنه وه ی زهوی به ئیلهام و وه حی،
وه ته لقیندانی رۆله کانیشی شه وه خواستی خوا ی گه وره یه له و جیهانه ی زه ویدا"^{۷۸}،
شه مه قسه که ی شه و موفه سسیره مه زنه یه که فه رمووی: (شه و ناچار ناکات که جی
نیشینکراو جی گیری بی له شوینیک له مه و پيشدا) واته: مه رج نیه ئیلا له پيشدا
که سانیک هه بووبن نه خیر شه وه هه له یه .

راغبی شه صفه هابی شه فه رمووی: "خلف فلان فلانا، واته: له بری شه وه هه لسا
به کاره که، جا یان له گه لی یانیش له دوا ی شه و، خوا ی گه وره شه فه رمووی: «وَلَوْ
نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿۷۹﴾» ، واته: شه گه ر مه یلمان لی
بوایه وه ک عیسامان بی باوک دروست کرد ئیوه یشمان ته فروتونا شه کردو

^{۷۸} (التحریر والتنویر) (ب/۱/۲۲۸).

^{۷۹} سورة الزخرف: ۶۰

فریشته‌مان له جیبی ئیوه دروست ته کرد تا جیگه‌ی ئیوه له سه‌ر زه‌وی بگره‌وه. خیلافه‌تیش واته: جینیشی جیگره‌وه‌یه له بری که سیك جا یان له به‌ر ناماده‌نه‌بوونی ته‌و بی له جیگره‌که یانیش له به‌ر مردنه‌که‌ی بی، یانیش له به‌ر بی ده‌سه‌لاتیه‌که‌ی بی، یانیش له به‌ر ریژی جیگره‌که‌وه‌ی بی، بۆیه له سه‌ر ته‌م روه‌ی کوتایی (واته: له به‌ر ریژی جینیشین و جیگره‌وه‌که) ته‌وه خوی گه‌وره ته‌ولیاکانی خوی کردووه‌ته جینیشین له سه‌ر زه‌وی، هه‌روه‌که ته‌فه‌رمووی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾^{٨٠}، واته: خوا ته‌و خوایه‌یه که ئیوه‌ی کردووه به جینیشینی خوی له ته‌سه‌رپرووکردن له زه‌ویدا. ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ﴾^{٨١}، واته: خودا ته‌و خوایه که ئیوه‌ی کردووه به جینیشینی خوی له زه‌ویدا، یان هه‌ندیکی کردووه‌ته جینیشینی هه‌ندیکی ترو یه‌که له دوا‌ی یه‌که دین. ﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا﴾^{٨٢}، خودا به‌توانایه‌و ئیوه له‌ناو ته‌بات و قه‌ومیکی تر له شوینتان دانه‌نی و ئیوه به‌م پشته‌ه‌که‌کردنه ناتوان هیه‌ج زیانیکی له خودا بدنه.

خلائف: کۆی خه‌لیفه‌یه، و خلفاء: کۆی خلیف. خوی گه‌وره ته‌فه‌رمووی: ﴿يٰۤاٰدَمُ اٰنَا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِى الْاَرْضِ﴾^{٨٣}، واته: ته‌ی داود ئیمه‌ و تو‌مان

^{٨٠} سورة فاطر: ٣٩

^{٨١} سورة الأنعام: ١٦٥

^{٨٢} سورة هود: ٥٧

^{٨٣} سورة ص: ٢٦

کرد به جینشینی پیغه مبه رانی پیشوو له زه ویدا. ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةَ﴾^{۸۴}،
 واته: ئەوانه مان کردن به جینشین له زه ویدا. ﴿جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾^{۸۵}،
 واته: خودا ئیوهی کرده جیگه داری قهومی نوح^{۸۶}.

وه ئوستاز ئین و فۆرك له قه تاده وه وشه (خلائف) سی به و جوره لیكد اوته وه:
 ئوممه تیک دواى ئوممه تیک، وه سه ده یهك دواى سه ده یهك^{۸۷}.

ئین و که ئیریش ئەفه رمووی: "سوددی له ته فسیره که ی گپرایتیه وه له ئەبی
 مالیک و له ئەبی صالح و له ئین و عباس و له مورپه وه له ئین و مه سعودو له
 که سانیکیش له هاوه لآن که وا خواى گه وه به فریشته کانی فه رموو: ﴿وَإِذْ قَالَ
 رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾^{۸۸}، واته: یادى ئەو کاته
 بکه کا خواى گه وه ت به فریشته کانی گوت: من ده مه وی جی نشینی بو خوّم
 له سه ر زه وی دروست بکه م. ئەوانیش گوتیان: خودایه ئەو خه لیفایه تیه بو کی
 ئەبی؟ ئەویش فه رمووی: بو ئاده م و نه وه کانیه تی که فه سادی له سه ر ئەکه ن و
 هه سوودی به یه کتر ئەبه ن و هه ندیکیان هه ندیکیان ئە کوژن.

^{۸۴} سورة یونس: ۷۳

^{۸۵} سورة الأعراف: ۶۹

^{۸۶} (المفردات في غريب القرآن) (ل ۲۹۴) ط. دار القلم

^{۸۷} (تفسیر ابن فورك) (ب ۲/ ۱۷۵) ط. جامعة أم القرى

^{۸۸} سورة البقرة: ۳۰

ئىبن و جهريريش ئەفەرمووى: ئەم تەئويلى ئايەتە لەسەر ئەو (إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) خەلىفەيەك لە منەو كە ئەبىتە جى نشينم لە حوكم و برپاردان لە نيوان دروستكراوانم (واتە: بەندەكانم). وە ئەو خەلىفەيش نادەم و ئەو كەسانەشن كە هەلئەسن وەكوو ئەو لە گوپرايهلى كوردنى خواو حوكم كردن بە عەدل و دادپەروەرى لە نيوان بەندەكانى، وە سەبارەت بە فەسادى و خوئين پشتنيش بەبى حەقى خۆى (واتە: حەقى شەرىعى لەسەر واجب نەبووبى بۆ نمونە كەسيكى كوشتبى بەناحەق) جا ئەم جۆرە كەسانە جى نشينى ئەو نين.

ئىبن و جهرير ئەفەرمووى: "تەئويلى ئەو ئايەتە لەسەر ئەو ماناى خەلافەت بەوجۆرە دەبى كە خۆى گەورە باسى لىو كە خەلىفەيەتى سەدەيەك لەوان سەدەيەك. وە ئەفەرمووى: وە خەلىفەيەتى كەردارى لە وتەى تۆ كە ئەبى: فلان كەس فلانى كەردە جىگەرەوئەى خۆى لەو كارەدا، كاتى كە هەلئەستى لەبرى لەدواى ئەو، هەرەكوو خۆى گەورە ئەفەرمووى: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾^{٨٩}، جا لەووە بە سولتانی مەزنيان گوت: خەلىفە، لەبەرئەوئەى بوو جىگەرەوئەى ئەوئەى پيشە خۆى، هەلسا بەو كارە لە برى ئەو، ئيتەر بوو جىگەرەوئەى ئەو. وە ئەفەرمووى: محمدى كورپى ئيسحاق لە تەفسىرەى ئەو وتەيەى خۆى گەورە (إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) ئەيفەرموو: "سەرنشينيەك وە ئاوەدانكەرەوئەيەك كە تيبدا نيشتە جى ئەبى و ئاوەدانى ئەكاتەو وەك جىگەرەوئەيەك بەلام لە ئيوە نا. ئىبن و جهرير بەسەنەدى خۆى ئەبى رەوق، لە

^{٨٩} سورة يونس: ١٤

زه حاك، له ئيبين و عباسه وه گيڙاويه تيه وه كه وا فهرموويه تي: "يه كه م كه سيك له زه وي نيشته جي بوو جنو كه بوو، ئيتز فهاديان تيدا كردو خوييان تيدا رشت، وه هه نديكيان هه نديكيان كوشتن، ته وه بوو خوي گه وه ئيبيلسي بولايان ناردو ته وه يسي له گه لي بوو كوشتاري له گه ل كردن هه تا وه كوو راوه دوويان كردو چوونه دورگه كان و ليواي چياكان، پاشان ئاده مي دروست كردو ته وي تيدا نيشته جي كرد، هه ره له بهر هه ندي فهرمووي: (ده مه وي جي نشيني بوو خوم له سه ره زه وي دروست بكه م)^{۹۰}.

وه ئيمامي طيبيش ته فهرمووي: "دروسته مه به ستي جي نشينيك له منه وه بي له بهر ته وه وي ئاده م خه ليفه ي خوي گه وه بووه له سه ره زه وي، وه به هه مان شي وه هه موو پيغه مبه رانيش، وه ته و يش وته كاني سه ره وه ي هيئاوه"^{۹۱}.

وه پرسيار له شيخمان محي الدين نه وه وي كرا تايا دروسته به يه كيك له خه ليفه كان بگوتري: خه ليفه ي خوي گه وه، يا خود خه ليفه ي پيغه مبه ري خوا - صلي الله عليه وسلم؟

محمد علي صابونيش ته فهرمووي: "ناوبراوه به خه ليفه چونكه جينشيني خوي گه وه يه له جي به جي ته حكام و فرمانه خوييه كان، شه رحى ته و ئايه ته ي به ئايه ته كه ي داود كردوه"^{۹۲}.

^{۹۰} (تفسير ابن كثير) (ب/۱/۲۱۷) ط. دار طيبة. ئيبيلس هه ره له ناو فريشته كاندا بووه بويه ته و يش له گه ل فريشته كان هاتوه. وه له رپوايه تي حاكما ناري ئيبيلس نه هاتوه به لكوو ته لي فريشته ي نارد بو لايان، وه حاكم سه نه دي رپوايه ته كه ي خوي به سه حيدانه وه وه زه هه بيش موافيقه له سه ري. پروانه: (مستدرک حاکم مع تلخیص الذهبي) (ب/۲/۲۶۱).

^{۹۱} (حاشية الطيبي على الكشاف) (ب/۲/۴۲۵).

ئوستاز دكتور وههيبه زوحه ييليش ئه فهرمووى: "أتجعل سهرساميه له وهى كه وا له شوينى گوپرايه لى خوازان و خواپهرستان سهرپيچيكيه ران جيگره وه بى" ۹۳. واته: فريشته كان پييان سهرسامى بووه ئه وان له گوپرايه لى بهرده وامدان ئيتر چؤن كه سانئىكى سهرپيچيكار كه ئاده ميزاده كانن ئه بنه جيگره وهى ئه وان.

خه تيبى شهريينيش ئه فهرمووى: "مه بهست پيى ئاده مه چونكه خه ليفه ي خواى گه وره بووه له زهويه كهيدا، وه به هه مان شپوه هه موو پيغه مبه ريكيش خواى گه وره كر دوويه تى به جي نشين له ئاوه دان كرده وهى زهوى و سياسه تى خه لكى كامل كر دنى دهروونه كان و جي به جي كر دنى فرمانه كهى له نيوياندا، ئه مه ش بو ئه وه نيه كه پيويستى پييان بى تاوه كوو بيانكاته جي گر ه وه به لكوو له بهر كه مته رخه مى جيگره وه كه يه له قه بولكر دن كه وه ريگر توه وه ئه مره كه ي پيگه يشتوه به بى ناوه ندو هوكار" ۹۴.

ئه ويش له وه لامدا فهرموو: به لى دروسته بگوترى ئه وه خه ليفه ي پيغه مبه رى خوايه صلى الله عليه وسلم، به لام لاي زؤرينه ي زانايان دروست نيه بگوترى خه ليفه ي خوا، جگه له ئاده م و داود نه بى صلا ت و سه لاي خوايان له سه ر بى، والله اعلم" ۹۵.

۹۲ (صفوة التفاسير) (ب/ل/۴۰).

۹۳ (التفسير المنير للزحيلي) (ب/ل/۱۲۳) ط. دار الفكر المعاصر

۹۴ (السراج المنير للخطيب الشرييني) (ب/ل/۴۵).

۹۵ (فتاوى الإمام النووي) (ل/۲۲۵) ط. دار البشائر الإسلامية.

وه سه بارهت به هه ندی له موفه سسیره کان یا خود میژووناسه کان که باسیان کردوو که هوا قه ومیک هه بووه ناویان (حن) بووه، که له زه ویدا نیشته جی بوونه، جا جنه کان هاتوون ته وانیان کوشتوووه له شوینی ته واندا جی بوونه، جا له و جوړه داستانهیه که هیچ سه نه دیکی سه حیچی له باره وه نیه. ئین و که پیر ته فه رمووی: "زۆر له زاناکانی ته فسیر گوتویانه: جن پیش ئادم دروست بووه سه لامی له سه ربی، وه پیش ته وانیش له زه ویدا (الحن والبن) هه بوونه، جا خوی گه و ره جنی به سه ردا زال کردن و له شوینی ته وان جیگیر بوون"^{۹۶}.

عه للامه ی کوری عاشور له په ددی ئین و که پیردا ته فه رمووی: "ته گه ره ته وه راست بی که زه وی ئاوه دانکرا بی له پیشدا به هو ی تا قمی که وه له مه خلوقاته کان که ناویان (الحن والبن)، وه گوترا ویشه: ناویان (الطم والرم)، ته وه ش له گومان بردرا وه کان هه ژمار ته که م، وه دانانی ته و دوو ناوه ش له بابی وته ی خه لکیه (هیان بن بیان)، که ئامازه یه به نا مه وجودیک یا خود نه ناسرا ویک، وه له وان ه شه ته مه ده سته که وتوو ترین شت بووه بو ته و که سانه ی که داستان و چیرۆک ته گیر نه وه له خورافیاتی فارسه کان یا خود یۆنانه کان، چونکه فارسه کان وا گومانیان ده برد که پیش مرۆف له سه رب زه ویدا ره گه زیک هه بووه که ناوی (الطم والرم) بووه، وه یۆنانه کانیش بر وایان ابو و که وا زه وی ئاوه دانکرا بووه به مه خلوقاتانیک که پییان ده گوترا: (التیتان) وه (زفس) ته وه ش (المشتری) که گه و ره بوونه و به هو ی خرا په کانیا نه وه ئیتر قرا کران"^{۹۷}.

^{۹۶} (البداية والنهاية) (ب/۱/۵۵).

^{۹۷} (التحریر والتنویر) (ب/۱/۲۲۸).

تهبه‌ری تهو ریوایه‌تهی هیئاوه (عن ابن عباس قال: كان إبليس من حَيٍّ من أحياء الملائكة يقال لهم "الْحِنِّ"، خُلِقُوا من نار السَّمُوم من بين الملائكة قال: وكان اسمه الحارث، قال: وكان خازناً من خَزَّان الجنة. قال: وَخُلِقَت الملائكة كلهم من نور غير هذا الحَيِّ. قال: وَخُلِقَت الحِنُّ الذين ذكروا في القرآن من مارج من نار - وهو لسان النار الذي يكون في طرفها إذا أهبَّت. قال: وَخُلِقَ الإنسان من طين. فأوَّل من سكن الأرضَ الحِنُّ. فأفسدوا فيها وسفكوا الدماء وقتل بعضهم بعضاً. قال: فبعث الله إليهم إبليس في جند من الملائكة - وهم هذا الحَي الذي يقال لهم الحِن - فقتلهم إبليس ومن معه حتى ألحقهم بجزائر البحور وأطراف الجبال. فلما فعل إبليس ذلك اغترَّ في نفسه). واته: ئيبليس قهبيلهيهك بووه له قهبيله كانى فريشته، كه پييان گوتراوه: حن، كه له ئاگريكى زۆر گهرم دروستكرا له نيؤ فريشته كاندا، ناويشى حاريس بوو، وه فريشته كانيش هه موويان له نوور دروستكران له غهيري تهو قهبيلهيه، وه جنيش له ئاگريكى پاك و صاف و بيگهرد دروستكردووه. جارئ تهو ريوايه‌ته درؤو دهلهسهيهو موخاله‌فهى دهقى سه‌ريجي قورئانه.

١- گوايه ئيين و عباس گوتويه‌تى: ئيبليس له قهبيلهيهك بووه ناويان حن بووه سه‌يركه بزانه خواى گه‌وره چؤن باسى ئيبليسى كردووه له قهبيلهيهك بووه ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ ﴿٩٨﴾، واته: يادى تهو كاته بكه‌روه كه به فريشته كانمان گوت سوجه بؤ ئادهم ببهن تهوانيش سوجه كه يان برد ئيللا ئيبليس نه‌بئى كه له‌جنه‌كان بوو. سه‌يركه خودا ته‌فه‌رمووى: ئيبليس له‌جنه‌كان بوو. نهك له خورافياتى حن بئى.

^{٩٨} سورة الكهف: ٥٠

۲- گوايه ثيبين و عباس گوتويه تي: ثيبليس له (ناري سه موم) دروستكراوه و جاننيش واته: جنه كان له (ماريجي نار) دروستكراوه ته وهش درويه و موخاله فه ي قورئانه ته وه ته خوي گه وره ته فه رموي: «وَأَلْجَأَنَّ خَلْقَنَّهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ السَّمُومِ ﴿٩٩﴾»، جان واته: جنو كه كان له ناگريكي زورگه رم دروستكرد. ته مه يهك، دووه م: له شوينيكي تر دا ته فه رموي: «وَوَخَلَقَ الْجَانَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٠٠﴾». جان واته: جنو كه مان له ناگريكي صاف و بيگه رد دروستكرد. له وه وه ده كه وت ته و رپوايه ته هه لبه ستراوه مه تنه كه ي پي كپرژاوه و پي چه وانه ي ده قي قورئاني پيروزه. له وه وه ته فسي ركردني ثيبليس به ناري سه موم و جيا كرده وي له جنه كان هه ليه چونكه هه مويان له ناگرن دروستكراون هه روهك خوي گه وره له وه صفي ثيبليس فه رمويه تي: «قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ﴿١٠١﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿١٠٢﴾». واته: ته ي ثيبليس چ شتيك رپگري لي كردي له وه ي كه فه رمانم پي كردي به سوجه بردن بو ئاده م؟ ته ويش گوتي: منت له ناگر دروستكردوه.

به برواي من ته و حنه نوقته يه كي بو نه كراوه له نوسخه كو نه كاندا ثيتر لبيان بو وه ته حن، به ده ليلي رپوايه تي ثيبين و مه سعود (عن ابن مسعود، وعن ناس من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم: "لما فرغ الله من خلق ما أحب، استوى على

٩٩ سورة الحجر: ٢٧

١٠٠ سورة الرحمن: ١٥

١٠١ سورة الأعراف: ١٢

العرش، فجعل إبليس على مُلك سماء الدنيا، وكان من قبيلة من الملائكة يقال لهم الجنّ - وإنما سماوا الجنّ لأنهم خزّان الجنة. وكان إبليس مع مُلكه خازنا، فوقع في صدره كبر، وقال: ما أعطاني الله هذا إلا لمزية لي^{١٠٢}. واته: له و كاتهى كه خواى گهوره له دروستکردنى بوونه وهرانى بوويه وه له وهى كه تهيويست، ئيستيوای كرد له سهر عه پشدا، ئيبيليسى كرده فرمانگوزارى مولكى ئاسمانى دونيا، كه له قه بيله يه كه بووه له فرشته كان كه پييان ته گوترا: جن، وه له بهرته وهش پييان گوترا وه جن چونكه ده رگاوانى به ههشت بوونه، وه وپراى فرمان به ريه كهى له ئاسمانى دونيا ده رگاوانى به ههشتيش بووه، ئيتر كه وته خو به گوره زانين كه وته نيو نه فسيه وه و گوتى: خواى گهوره ته وهى پى نه داوم ئيللا له بهر ته وه نه بى كه وا من زياده فه زل و توانا و شتم هه يه له بهر هه ندى.

جا سه يرى رپوايه ته كه بكه ن لي ره به قه بيله ي جن وه صفى كرا كه له خه تتى قورثان لاي نه داوه، بو يه من پيم وايه نو قته يه كه نه كرا وه له نوسخه كو نه كان ئيتر وايان زانويه حن، چونكه ته گهر وا نه بى ته وه موخاله فه ي قورثانه چونكه خودا به و گه ورايه تيه ي خوى بلئ ئيبيليس له جنه كانه ئيتر چو ن پروا به رپوايه تيكي زه عيف ته كرى.

جا ته وهى ئيبن و كه ثير ته يلى زو رينه ي موفه سسي ره كان ته لين ته مه جي گاي تيبينيه و راست نيه يان ته وه تا موفه سسي ره كان خو يان لى بى دهنگ كرد وه وه هه ر به سه ريا رو يشتون يانيش ته وه ته له وه يان نه كو لي وه ته وه. ته وهى راست و دروست بى ته فسيري رپوايه تي دو وه مه هى ئيبن و مه سعود، خواى گه و رهش به راشكا وانه

^{١٠٢} (تفسير الطبري) (ب/١/٤٥٨/ذ/٦٠٧).

ئەفەرمووی: جن و ئینسانم دروست نە کردووہ ئیلا بۆ پەرستنی من نەبی. ئیبلیس و جانن ھەمووی مەفھوومی جن ئەگەییەنن، بەلام جن لەناو خۆیان قەبیلەیان زۆرە. ھەرەکوو چۆن لە ناو مەزقەکانیش قەبیلە زۆرە. وە ئەگەر سەدا یەکیش گریمان حن بونیان ھەبووی ئەوہ لە ناگر بونەو پیکھاتەیان جیا بووہ و ئەوہ ناگەییەنی کہ ئادەم لەوان دروست بووبن، بۆیە لە ھەموو لیکۆلینەوہ کان شتیکتان بەدەستەوہ نەماوہ بۆ سەلمانندی ئەو بیروباوەرە پووجەتان کہ گواہ ئادەم لە ئینسانی پێش خۆی بووہ.

ئەوہش بزائە ھەموو موسسیرەکان ئەمانەو غەیری ئەمانەش باسی ئەوہیان نە کردووہ کہوا ئینسان ھەبووی بەر لە ئادەم، دواتر ئادەم و نەوہکانی جیی ئەوانیان گرتبیتتەوہ نەخیر ھەموویان لەوہ یەکدەنگن کہ ئادەم یەکەم ئینسان و بەشەرە بەس لە تیگەیشن لە خەلیفایەتیەکی راجیایی لە نیوانیاندا ھەبە ھەرەک لەسەرەوہ ھینامان. لیرەش بی ھیوا بوون کہوا بتوانن خەلک گومرا بکەن و ئادەمی بکەنە خەلیفەئی ئینسانی پێش خۆیان بە حیسابی خۆیان.

وہ سەبارەت بەو وتەییەش کہ گواہ پێش ئادەم ھەزار ھەزار ئادەمی تر ھەبووہ، ئەوہ جگە لە درۆیەک زیاتر ھیچی تر نیە، دوو رۆژان بە شوینی گەرام لەناو ئینتەرنیٹ و سەرچاوەکان کہچی لە ھیچ سەرچاوەیەکی سوننە نەم دۆزیوہ جگە لە سەرچاوەی شیعەکان نەبی، شیعەش بەناوبانگە لە درۆ داستان و خورافیات.

جا ئەوہ تەنیا ھەندی لە وتەئی ئەو زانا مەزنانە بوو ئەگەر وتەئی موفەسسیرانم بەینایەتەوہ ئەوہ زۆر زۆر درۆ ئەبوویەوہ، بۆیە لەوہوہ دەرکەوت ھیچ جیاوازیەک

نيه له نيوان انسان و به شهردا، به يهك مه خلوک گوتراوه که ئادهم و نهوه کانيه تي. (جن و ئينسم دروست نه کردووہ ئيللا بۆ ئه وه نه بي که بم په رستن) ته گهر ئادهم يان انسان هه بي پيش ئادهم وه پييان بگوتري ئينسان ته وه ته بي چند شتيكي ليوه لازم بي يه کهم: خاوهن روح بي، چونکه مرؤف به وه وه راگيره بهس له بهرته وه ي ته مانه نه له زانستی که لام شاره زان وه نه له فه لسه فهش وه نه له ته فسیرو زماني عه ره بي ته يانه وي بلين ته وانه ي پيش ئادهم روحيان نه بووه، تهو درؤيه گه وره تان له كي هيتا. وه دووه م: ته بي خاوهن عه قل بي، چونکه ته کليف له خاوهن عه قل ده کري، نهک کابرايه كي بي عه قل. جا ته گهر مرؤفه کاني پيش ئادهم و رؤحيان نه بي و عه قليان نه بي يا خود به حيسابي ئيوه کامل نه بووبن ته وه چؤن فه رماني خودا جي به جي ده کهن و ته يپه رستن که خودا به ياني کردووہ که وا جن و ئينسي بۆ په رستني خؤي دروست کرووه، که سي رؤحي بي نه درابي ياني چي؟ به چي راگيرکراوه؟ بؤيه هه موو موفه سسپره کان و سه حابه و خودي پيغه مبه ريش صلي الله عليه وسلم، تهو تايه تانه يان به ئادهم و نه وه کاني ئادهم داناووه که يه کهم مرؤفن له سه ر ته م زهويه.

جا من عه جيبم به و فه ريکه به ناو نوئوخوازانه ي ئيستاکه دي که هه نديکيان ده هوئل ليده ري عه لمانيه کانن ته يانه وي جياوازي بخه نه نيوان ناوي ئينسان و به شه ر، بؤيه ش تهو ته فسیره نا زانستيه يان کرد تاوه کوو بيردؤزي دروستکردني ئادهم له گه ل بيردؤزي چارلس داروين به رامبه ر بکه ن و دروستکردني ئادهم به يه کهم ئينسان و به شه ر دانه نين، به لکوو به حيسابي خؤيان ئادهم له ئينساني پيش خؤي له دايبکووه. ته ممش پيچه وانه ي بيردؤزي قورطان و هه موو ته فسیره کؤن و نوئیکاني ته م ئوممه تي ئيسلاميه، بؤيه ئاگادار بن و گومراتان نه کهن، وه

هه‌رده‌م بۆ مه‌فهوومی گشتی دین بگه‌رینه‌وه بۆ زاناکانی پێشین و پاشین چونکه
 هه‌مووی عه‌للایمه‌و پرۆفیسۆر بوونه له‌ زمانی عه‌ره‌بی و ده‌قه شه‌رعی و
 عه‌قلیه‌کاندا، که‌ ئەم فه‌ریکه‌ خوینده‌واره‌ عه‌لمانیه‌ دوو کتییی نه‌حوو سه‌رف و
 باقی زانسته‌کانی تریان نه‌خویندوه‌وه‌ته‌وه‌ بوونه‌ته‌ ده‌م راستی ئەو خه‌لکه‌و ئەوه‌ی
 له‌ تاقیگه‌کان به‌ هه‌زار درۆ ده‌له‌سه‌ ده‌ره‌نجام ده‌کری بۆ ئەوه‌ی تاقی کردنه‌وه
 له‌سه‌ر DNA ئەو هه‌فریاتانه‌ بکه‌ن که‌ ئەمه‌ش مه‌حاله‌و هه‌رگیز ناتوانن چونکه
 شی بۆته‌وه‌و ته‌نیا چهند شوینه‌واریکیان دۆزیوه‌ته‌وه‌ ئەیان‌ه‌وی بلین ئەوانه‌ پێش
 ئاده‌من و شکیان له‌ مه‌یوون ئەچی، ئەوانه‌ی خو‌شان ئەیان‌ه‌وی له‌گه‌ڵ ده‌قه
 عه‌قلی و نه‌قلیه‌کانی دین یه‌کی بجه‌ن تا بلین ئەوه‌ته‌ دینی ئیمه‌ش توێژینه‌وه‌و
 بیره‌دۆزه‌که‌ی ئیوه‌ی به‌راست داناوه‌، وه‌ ئەگه‌ر موسلمانیکێ زانسته‌خوازیش په‌دیان
 بداته‌وه‌ ئەوه‌ ناوی غه‌بی و جه‌هل و دواکه‌وتوو عه‌قل به‌ستوو و ناوی تریان لی
 ئەنین، یاخود ده‌لین موفه‌سسیره‌کان نه‌یانزانیه‌وه‌ نه‌یان پێکاوه‌، منیش ئەلیم:
 تۆیه‌کی عه‌ره‌بی نه‌زان هاتووی عه‌ره‌بی ته‌فسیر ده‌که‌ی به‌بی ئەوه‌ی بگه‌رینه‌وه‌ بۆ
 سه‌رچاوه‌ی زولالی زاناکان. وه‌ کۆتا وته‌شم بۆ ئەم باسه‌ وته‌ی هه‌ندی له‌ زانا
 فه‌یله‌سووفه‌ ئیسلامیه‌کانه‌ له‌وانه‌: نوێکه‌ره‌وه‌ی دین له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی
 که‌ شیخمان ئوستاز ئین و فۆرکی ئەشعه‌ریه‌ که‌ له‌ په‌ددی ته‌ته‌وره‌یه‌کان و غه‌یری
 ئەوانیش له‌شه‌رحی ئەو فه‌رموده‌یه‌دا (إن الله خلق آدم علی صورته)، واته‌: خوی
 گه‌وره‌ ئاده‌می له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی دروستکردوه‌. جا ئیمه‌ ناتوانین هه‌موو
 ته‌ئویله‌کان به‌یئین ته‌نیا ئەوه‌ ئەه‌یین که‌ په‌ددی ته‌ته‌وره‌یه‌کانی داوه‌ته‌وه‌ که
 ئەفه‌رمووی: "ئەگه‌ر گوتمان هاته‌که‌ ئەگه‌ر پێته‌وه‌ بۆ ئاده‌م سوودمان پێته‌گه‌یه‌نی له
 پوچه‌لکردنه‌وه‌ی وته‌ی ئەه‌لی زیمه‌ (که‌ جوله‌که‌و دیانه‌کانن) به‌وه‌ی که‌وا پێیان

وابوو: "هیچ ئینسانیک نهبووه ئیلا له دلۆپیکێ تریوو، وه دلۆپیکیش نهبووه ئیلا له ئینسانیکێ تر بووه لهوانه ی که رابوردوون و لهوهیشی که دی، جا بۆ ئەمەش یه کهم و کۆتایی نیه، وه خه لکیش نهقل ئەبن له دروستبوون و گه شه کردن بهو ته رتیبه ی که خه لکی له سه ری راهاتوو"، جا ته گه ر ئەمه ئاوابی بۆ هه تایش هه روابه، بۆیه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ئاشنای کردین به وه ی که به درۆ بخزینه وه، وه یه کهم مرۆقینکیش ئاده مه سه لامی له سه ر بی که له سه ر ئەو شیوه یه ی دروستی کرد که ئاده م له سه ری بووه، وه له سه ر ئەو شکل و شیوازه دروستی کردوو که لیه وه بینراوه به بی ته وه ی له دلۆپیکێ پیش خۆی بووبی یاخود زاوژی کردبی یاخود نهقل بووبی له بچووکیه وه (واته: مندالیتی) بۆ گه وراهه تی وه ک ته وه ی زانراوه له ته حوالی نه وه کانی، جا ته وه ی که به لگه عه قلیه کان ده لاله تی له سه ر ته کهن به وه ی که وا ته و جیهانه سه ره تاو کۆتایی هه یه.

وه ته وهیشی که به به لگه ی بیسته نیه وه (واته: دهقی شه رعیه وه) ئیفا ده ته کردی که وا ته صل تیایدا ته وه یه له دایکبونه که ی به له دایکبوونی پیشه خۆی نه بووه به لکوو دروستکراوه به و شیوازه ی که له سه ری بووه که ته ویش ئاده مه سه لامی له سه ر بی، خوی گه وره دروستی کردوو له قورپکی وشکبووی وه کوو فه خفووری پاشان رووخی تیدا دروستکرد که هه رگیز له پیشدا له پشتی هیچ که سیک ره جمی هیچ که سیکا نه بووه، وه هه رگیز پارچه خوین و پارچه گوشت و هه رزه کارو مندال و نه بووه به لکوو وه کوو مرۆقینکی رپک و پیک وه ک ته وه ی ته بیئیری خوی گه وره دروستی کرد.

خوای گهوره ئادهمی لهسه ر ئه و شیوهیه دروستکرد که لهسه ری بووه بهبی
 ئهوهی (ئه و شیوهی) دروستکرابی یاخود شتیك له و دروستکرابی له رینگه ی له
 دایکبوونی توخمیک یاخود کاریگه ری تهبع و سروشتیک یاخود ئهستیرهیهک یاخود
 شهویك یاخود رۆژتیک ئه مهش وهک پوچه لکه ره وهیهک وایه بۆ وتهی
 سروشتچه کان (تهبعچه تیه کان) که ئه یانگوت: "هه ندی له وهی که ئاده م لهسه ری
 بووه سه لامی لهسه ر بی له شکل و شیوه دا خوای گهوره دروستی نه کردوه،
 به لکوو ئه م دروستبوونه ی کاری سروشته یاخود کاریگه ری ئهستیرهیه"، بۆیه
 له وه وه پینغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ئاگاداری ئه وهی داوه که وا خوای
 گهوره خۆی به دیهینه ری ئاده مه سه لامی لهسه ر بی له وهی که تیایا بووه له
 شیوه و شکل و پیکهاته کانی که بۆ دروستکردنی وینهیهک له وینه کان یاخود
 شیوهیهک له شیوه کانی هیچ کهسیکی له گه لدا به شداری پی نه کردوه جگه له
 خودی ئاده م نه بی، له وه وه سودی پوچی ئه و وتهیه مان بۆ ده رکهوت که
 ئه یانگوت: به له دایکبوونی سروشت و هینانه کایه وهی بۆ وجودو کاریگه ری
 ئهستیره و گۆرانکاریه تیایدا (واته: ئه یانگوت: شیوه و شکلی ئاده م و ماده که بی و
 جهسته که ی له سروشت و تهبعی شتیك یاخود کاریگه ری ده ورانی ئهستیره
 پهیدا بووه)، جا ئاده می تاییهت کرد سه لامی لهسه ری به باسکردنه که ی وهک
 ئاگادارکردنه وهیه که بۆ هه رکه سی به شداری پی ئه کات له و دروستکراوانه له
 مانایه که ی ئه مهش رینگای عه ره به له تیگه یشتندا...، جا ئه گه ر زانی شیوه ی
 ئاده م و پیکهینه ره کانی و شکله که ی هیچ کهسیک دروستی نه کردوه جگه له
 خوای گهوره نه بی ئه وه تیگرای شیوه کان ئه زانی هی نه وه کانی ئاده م و غهیری
 ئه وانیش حوکمه که ی به و شیوازهیه.

وه هه نديکيشيان گوتويانه: هاته که ته گه پيته وه بو هه ندي ناو داره کان له خه لکيدا، وه سوددیش له هه واله که دا ته وه مان بو دهرته خات که وا شيوهی ئادهم له سهر تهو شيوازه بووه وهک پووجه لکردنه وه يهک بو گومانی تهو که سهی که ته لی: ئادهم له سهر شيوازيکی تر بووه، ههروه کوو له هه ندي رپوايه ته کان هاتوه باسکردنی دريژی و بالای که جيگای باوه رپيکردن نيه، چونکه له فهرموودهی سه حیح نه هاتوه، به لکوو ته وهی پشتی پی به ستراوه له وینهی تهو رپوايه تانه له سهر که عب کوپی ته جبارو وه هبی کوپی مونه بيهه وه له فهرمووده کانی ته ورات، که هيچ شتيکيش له مانه جيگای باوه رپيکردن نيه، وه نه سه سه لمي تراوه له روويه کی تر دا که وا شکلی ئادهم به پيچه وانهی تهو شکله بی که له حه ددی زيادهی دهریچی وهک ته وهی زانراوه و پرای جياوازيه کانی مرۆقه کانیش^{۱۰۳}.

وه هه تا شيخولثيسلام قازی ته بو به کری باقلانی له ره ددی نه صرانيه کان گوايه خودا ناوی عيسای به ئيلاھ ناو بردووه له سهر زاری په يره وانيان جا ته ویش ته فهرمووی: "گوتيان: عيسا خودايه له بهر ته وهی که ليمه ی خودا يه کی گرت له گه ل عيسا له بهر ته وهی کوره به بی ته وهی له نيړينه له دايکبووی، ته مه وانیه ته وهی که ئیوه ته ييلين له باره ی پيغه مبه رانه وه به لکوو له وه لامياندا پييان ته گوتري له سهر تهو قياسه ی ئیوه ته وه واجب ته کات که وا ئاده ميس سه لامی له سهر بی خودا بووه چونکه به بی دايک و باوک دروستبووه، که دوورتريه له سيفه تی په يدا بوون له بهر ته وهی له سکی مه ريه م و غه يری ته ويشدا نه بووه، وه له هيچ مه عده نيکی منداليشدا نه بووه (واته: نوتغه نه بووه)، وه له شوينی ره حم و

^{۱۰۳} (مشکل الحديث وبيانہ للمجدد العلامة المتكلم الشيخ أبو بكر محمد بن الحسن بن الفورك الأنصاري الأصبهاني - المتوفي ٤٠٦هـ) (ل ٥٢) ط. عالم الكتب

مندالدانیش نه بووه، وه شه وهش واجب شه کات که واهه ووا خودا بی چونکه له پهراسووی ئادهم دروستکراوه به بی نیرو می که شه وهش دوورتینیا نه (که بییت به خودا)، وه به هه مان شیوه داویان لی شه کری له واجبیتی خودی فریشته کانیش خودا بن چونکه له نیرو می نینه^{۱۰۴}. وه له کتیبیکی تریدا باسی قوناغه کانی دروستبوونی ئادهم شه کات له قورو وشکبونه وه و تا شه گاته قوناغی پیدانی رووح^{۱۰۵}.

شیخمان ئین و حه جهر له شه رحی فهرمووده ی (خلق الله آدم علی صورته، وطوله ستون ذراعا) شه فهرمووی: "شم ریوایه ته پشتگیری شه و ته یه شه کات که شه لی: "رزه میره که بو ئادهم شه گه ریته وه"، مانای وایه: خوی گه وره به دیهینا وه له سهر شه شیوه یی که ئادهم له سهری بووه که شه ست قول و گه ز بووه، که نه قل نه بووه له پیکهاته یه، وه له ره حمه کانیش ده ستاو ده ستی نه کردووه به چه نده ها ته ورو قوناغ هه روه کوو رۆله کانی به لکوو خوی گه وره دروستی کرد به پیاویکی کامل و ریک و پیک هه ره له سه ره تای ده ستیکی به به رد اکردنی رووح، ئینجا دوی شه و ته یی که (بالای شه ست گه ز بووه) شه وه زه میری ها که شه گه ریته وه بو ئادهم، وه گوتراوه: مانای و ته ی (له سهر شیوه ی) واته: که سی به شدار نه کردووه له و دروست کردنه له بوونه وهرانی، شه مهش ره تدانه وه ی و ته ی سروشتچیه تیه کانه^{۱۰۶}.

^{۱۰۴} (تمهید الأوائل وتلخیص الدلائل للقاضي أبو بكر محمد بن الطيب بن محمد بن جعفر بن القاسم الباقلائي الأشعري المالكي - المتوفي ٤٠٣هـ) (ل ١٢٢) ط. مؤسسة الكتب الثقافية.

^{۱۰۵} (الإنتصار للقرآن الكريم) (ب ٧٢١/٢) ط. دار الفتح - دار ابن حزم

^{۱۰۶} (فتح الباري) (ب ٧/٨) ط. دار الفكر

عەللامەى شەهەستانىش ئەفەرمووى: "ئەكەم گومان كە دروست بوو لە بونىادو پىكەتەى دروستكردنى ئادەم، گومانى ئىبلىس بوو نەفرىنى خواى لەسەر بى، وە سەرچاوەكەشى زالكردنى رەئىهەكەى بوو لەبەرەمبەر دەق، وە هەلبەزاردنى هەواكەى بوو لە بەرپەرچدانەى فەرمانەكە، وە خۆبەزلزانىنەكەى بوو بەو ماددەهەى كە لىى دروستكراوو كە برىتتە لە ئاگر لەسەر ئادەم بەوہى كە لە قور دروستكراو، جا ئەم گومانە حەوت گومانى ترى لى بووہو، لەوہوہو چووہ نىو زىھنى خەلكى و هەتا بووہ مەزھەبانىكى بىدعەو گومراپى، وە ئەو گومانانەش نوسراوہتەوہ لە شەرحى چوار ئىنجىلەكان (لوقا، مارقوس، يوحنا، مەتا)"^{١٠٧}.

بۆيە تكايە ورياي درۆكانى تەتەورپەكان بن ئەمەش بەگەرەنەوہ بۆ تىگەيشتنى زانا رەسەن و پۆچووہكانى دىن، ئىمامى موسلىمىش لە ئىبن و سىرپىنەوہ رىوايەتى كردوہ كەوا فەرموويەتى: "ئەو زانستە دىنە، سەيركەن بزەنن دىنى خۆتان لە كى وەرئەگرن". ئىوہش سەيركەن بزەنن دىنى خۆتان لە فىلمە سىنەمايىيە مەيموونەكان و درۆ دەلەسەى بەناو شوپىنەوار دۆزراوہكان و ژمارە خەيالئىيە سائەكان و خاسىيەتى ئىسكەكان و كتیبە فرىودەرەكان وەرەگرن يان لە خواو پىغەمبەر و زانا پۆچووہكانى ئەو دىنە پارىزراوہ؟!

^{١٠٧} (الملل والنحل للعلامة المتكلم أبو الفتح محمد بن عبد الكريم بن أبي بكر أحمد الشهرستاني - المتوفي ٥٤٨هـ) (ب/١/١٤) ط. مؤسسة الحلبي

وصلی اللہ علی سیدنا محمد قرۃ وتاج رأسی بأبی أنت وأمی، وعلی آلہ وصحبہ
وسلم تسلیما کثیرا، والحمد لله رب العالمین

باوکی غہزالی مہلا رہزوان

۲۰۲۰/۸/۱۲ **شہولیت**

